

روبنانی لیکنی

لیکوال

حبیب الله رفیع

ارزانی پست و ادبی تولنه خویشکی (نوبار)

۱۹۸۹ع

Ketabton.com

دارزانی پښتو ادبي ټولنې خوېشکې د مطبوعه اتوسلسله (٦)

روښاني ليکني

ليکوال

حبيب الله رفيع

ارزاني پښتو ادبي ټولنه خوېشکې (نوشار)

١٩٨٩ع

د کتاب نوم:	روښاني ليکني
د ليکوال نوم:	جيب الله رفيع
د کاتب نوم:	سيد محي الدين هاشمي
د خپرېدو کال:	۱۹۸۷ع
د پرييس نوم:	جدون پريس پنبور
د چاپ شمېر:	
بېه:	۱۵۰ روپي

تہرون

دہیستو دتاند شاعر، ٲیاند لیکوال

او

د آرنانی خویشکی د ادبی میراث پالونکی

کران

عبداللہ رجا عابد خویشکی

په

نوم

«ح - رفیع»

فهرست

مخ

سرلیک

- ۱
- ۲ [۱] درو بنانی لیکن موخه او هلف
- ۴ [۲] درو بنانی لیکن ارخسبت او خصوین
- ۸ [۳] درو بنانی لیکن نایاوی او کھیای
- ۱۰ [۴] درو بنانی لیکن پش ند کوی
- ۱۱ (۱) درو بنان خلی لیکن او آمار
- ۱۳ ۱- پشور رسم الخط
- ۱۴ ۲- صراط التوحید
- ۱۶ ۳- مقصود المؤمنین
- ۱۷ ۴- فخر الطالبین
- ۱۸ ۵- خیر البیان
- ۲۱ ۶- حالنامه
- ۲۳ ۷- درو بنان یونف موری تألیف
- ۲۴ ۸- مکتوبات
- ۲۵ ۹- واجیدی شلوك

مخ

- ۲۶ -۱۰- درویشان شعرونه
۲۸ -۱۱- سرودونه
۲۹ -۱۲- فرحت المجتبی
۳۰ -۱۳- خودپان
۳۱ (۲) رویشان دونه لیکنی
۳۱ -۱۳- رساله غوشه
۳۳ (۳) درویشان دپیر و اف لیکنی
۳۳ (۱) ارزانی
۲۵ -۱۴- دارزانی پنهان
۳۸ -۱۵- دارزانی بی نومه مجموعه
۳۹ -۱۶- دحضرت رسول خوب
۴۰ -۱۷- دارزانی نشر
۴۱ -۱۸- چهار رما
۴۲ -۱۹- ۲۰- ۲۱- دارزانی عربی، فارسی اوهند شعرونه
۴۳ -۲۲- دارزانی مکویات
۴۴ (۲) ملا عمر
۴۵ -۲۳- دملامر شعرونه
۴۵ (۳) علی محمد
۴۶ -۲۴- دعلی محمد شعرونه
۴۷ (۴) میرن خان انصاری

مخ

سرلیک

- ۴۷ - ۲۵ - دمیرزاخان انصاری دېوان
- ۴۹ (۵) دولت‌لواغی
- ۴۹ - ۲۶ - د دولت دېوان
- ۵۰ (۶) علي محمد خالص
- ۵۱ - ۲۷ - حالنامه
- ۵۲ - ۲۸ - د علي محمد خالص دېوان
- ۵۲ - ۲۹ - رساله
- ۵۳ (۷) واصل روښاني
- ۵۳ - ۳۰ - د واصل پښتو دېوان
- ۵۴ - ۳۱ - د واصل الفنا مې
- ۵۴ - ۳۲ - د واصل دري شعرونه
- ۵۵ (۸) خواجه محمد روښاني
- ۵۵ - ۳۳ - د خواجه محمد شعرونه
- ۵۶ (۹) کریمداد
- ۵۷ - ۳۴ - د کریمداد پښتو شعرونه
- ۵۷ - ۳۵ - د کریمداد پاپسي شعرونه
- ۵۸ (۱۰) قادر داد روښاني
- ۵۸ - ۳۶ - د قادر داد شعرونه
- ۵۹ (۱۱) اورکزی
- ۶۰ - ۳۷ - د اورکزی شعرونه

افتاحیه

دارن اتي پښتو ادبي ټولنې خو پښکي په منشور کې دا خبره هم ليکي
شوي ده چې ټولنه به دا کوشش کوي چې تر خپله و سه د پښتو ادب لمانځنه
کې د هر قسمه ادبي، تاريخي، حقيقي، مذهبي، عصري او سائنسي علوم
او فنون راځايوي، او دې لپکې به د ټولنې د ملگرو نه علاوه بهر د
پښتنو عالمانو او اديبانو د علمي استعداد نه پورته پورته فائده او چټوي.

دارن اتي پښتو ادبي ټولنې د پان دا پر دغه اوان خبره ده چې
دې لپکې مونږ د ټولو نه اړ د بري او کوزې پښتوخوا د پښتو ژبې
د يوه زلمي، زيار کښ، معتمد، مايه نان او قدر او رڅپړيال بنا غلي
جيب الله رفيع وړ دگ يوه رساله «روښاني ليکني» کومه چې هغوی
په افغانستان کې د بايزيد انصاري د ياد په لپکې په يو نړيوال سيمينار
کې وپاندي کړې وه، خپر وو.

دې لپکې ان اتي پښتو ادبي ټولنه د جيب الله رفيع صيب د دې پېر زويني
پېر په پېر ه مننه کوي او اميد لري چې د پښتو ژبې او ادب نور عالمان او محققين
به د رفيع صيب په تقليد کې زمونږ منښت د حوصله افزايي وکړي.

مونږ د پښتو ژبې او ادب د مينانو اولوستونکو نه هم دا توقع لرو چې
هغوی به زمونږ دې کار او رسالې ته په درنه سترگه وکړي او مخ په وړاندې
د تلو مخه به واکړي.

والسلام

پروين مله جوړ خو پښکي

صدر

ان اتي پښتو ادبي ټولنه خپلې ۲۳ دکتوبر ۱۹۸۶ء

سريزه

روښان پير (۹۳۱-۹۸۳هـ.ق) په خپل ديني، ملي او سياسي غورځنگ کې ډېر زېور او سرتېري ملگري درلودل چې له دوی څخه ارزاني روښاني تر بايزيد را وروسته د دې ډلې دوهم مشر ؤ او د روښاني تصوف په بشپړتابه او روښانتابه کې يې پاڅه او شروړ ګامونه اچتکړي دي. ارزاني روښاني د پښتو ادب د موجود و تحريري اسنادو په رڼا کې د دې وياړ هم لري چې دده دېوان د پښتو لومړنی لاس ته راغلی بشپړ دېوان دی او له دده نه دا سلسله را پيلېږي.

زه دخوېشکو درنو ادبي ملگرو ته مبارکي وړکوم چې د پښتوخوا د دې لوی روحاني، سياسي او ادبي شخصيت.

د نامه د راتلونکي کولو له پاره يې د ننه په نوم ادبي
ټولنه جوړه کړې او په غونډو، منلو او نورو ادبي
هلوځو سرسپره د دې ټولنې له خوا ادبي کتابونه او د
کلاسيک او نوي ادب مجموعې او تذکرې هم خپرې.
زه د وی ته په دې هم مبارکي ورکوم چې د ارزښاتي
خوېشکۍ، په یاد د يوې خپرونې غونډې (سيمینار) تاپيا
هم لري او په دې سلسله کې کتابونه هم خپروي.

د ټولس کاله وړاندې د آزاد افغانستان په مرکز
کابل کې د بايزيد روښان او روښانيانو په باره کې يو
لوی نړيوال (عالمي) کنفرانس جوړ شوی ؤ، له نېکه مرغه
ما هم په دې سيمينار کې علمي غږيتوب درلود او د
«ښايي ليکنې» تر عنوان لاندې مې علمي رساله ورته
ليکلې وه، چې په کنفرانس کې واوروله شوه، دفاع ترې
 وشوه او بيا لومړۍ د «آريانا» په تاريخي مجله کې او ورسې
په هغه کتاب کې چې د «روښان ياد» په نامه ؤ او د ترتيب
او اهتمام افتخاري يې زما په غاړه ؤ، خپره شوه. موږ
تصميم درلود چې د سيمينار ټولې مقالې بېلې - بېلې په کتابي
بڼه هم خپرې کړو، نو ځکه مو په کتاب سرسپره د مقالې
د بېلو بېلو جن وو په بڼه هم چاپ کړې، خو د ناوړه حالاتو
له امله هماغلته په مطبعه کې پاتې شوې او نشته شوې.

تقدیر داسې تېره کړې وه چې زما د دې مقالې خپرول
دارزاتي خوېشکي ادبي ټولنې له خوا ترسره شي، هداوو -

چې دوی له مانه دار زانی خوېشکې د سمينار له پاره رساله
و. غوښته او ما هم د دې متل په مصداق چې: « تيار دياره
در وښاني ليکنې رساله ورته وپاڼدې کړه .

ما دار رساله داسې وخت ليکلې چې در وښانيانو د پر
آثار لاپه لاس کې نه وو، نو ځکه مې اوس بيا نوي نظري
پرې وکړ او په دې برخه کې نوي موندل شوي مواد
مې پرې وړ زيات کړل خو له دې ټولوسره سره بيا هم
اعتراف کوم چې زما د کار لانيگري دی ، اما په دې چې
په دې لاره کې لومړی قدم دی ناپه ډاډه کوم او په
همدې ډاډيې دردونو لوستونکو مخې ته ندم ، د تېروتنو
بخښنه غواړم او دار زانی خوېشکې ادبي ټولنې ته يې د
« برگ سبز تحفه » در وېش ، په بنا وپاڼدې کوم ، خو يې -
تاسو دردونو لوستونکو او علاقمندانو ته ورسوي .

په مېنه

ح - ر فيع

پېښور ، کونډا کال

۱۰/۷/۱۳۶۵ لمری ۱۹۸۶/۱۰/۲

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

په دې کوچني اثر کې مونږ تاسې ته دروسونې ادبي مکتب-
هغه آثار په لنډ ډول درېږنو چې تر اوسه پاتې پېژندل
شوي او زموږ لاسونو ته رارسېدلي دي .
داسې ښکاري چې د زمان توپیر و بادونو د دې ادبي-
تکرار د پر تاند کولو ته شو په شو کړي اوله بې رحمۍ
سپلیوسره وې دي او یایې هم دور کې غېږې ته
سپارلي چې دلته انتظار باسي .
مونږ دا هم غنیمت گڼو او په لنډ ډول تاسو
د رانه لوستونکي ورسره اشنا کوو .

[۱]

دروېښاني ليکنو موخه او هدف

په دې خبره نقل مؤرخين يوه خوله دي چې دروېښانو دمبارزې موخه او هدف د پښتنو ملي خپلواکي او ملي حاکميت - تر لاسه کول او د دې مېرني ملت له غاړې نه د استعمار د څرغ - لرې کول وو، خود دې سياسي ډگر په څنگ کې دوی د ادب او عرفان په ډگر کې هم سرلاري وو او د کار اېتکاري په لاس کې و، دوی سر بېر ه پر دې چې د تصوف تر وېښته نږه مسألي خبرې لي پخپلو ليکنو کې يې خپله ملي موخه او هدف هم تعقيب کړی دی او پښتانه يې دې ته هڅولي چې يو ملي حکومت او مرکز ولري.

پير وښان داسې وخت په پېښ کې چې په هند کې د پښتنو لوديانو ټولواکي نه منځه تللي وه او د بابر له خوا چې د ډيالي پښت ناست و پښتانه له هند نه ايستل کېدل او په دې لېږ د کې دده کورنۍ هم له ده سره چې کوچنۍ ماشوم و -

، کافې کرام ، ته راغله (۱۶) .

همداران کله چې بايزيد روښان وليدل چې کورکاني حاکمان
يوه وېج پښتنه مېرمن ونيوله او ددې ويښتان يې د ژړندې
له پله سره وسترل ، چې ژړنده به څرخېده نو دا به هم ورسره
چور لېده (۲۱) ، دې پېښې هم د بايزيد پښتني احساسات راوپارول
او ددې ظلم او تېري په مقابل کې يې له قيام نه بله لاره ونه ليدله
نو همدا وچې لاس په کار شو او د ژوند تر پايه پورې يې په
مېړانه له دښته و سره مبارزه او مقابله وکړه .

روښانيانو سر پرې دې چې له دښته و سره د ټکر جنګونه
وکېل ، د دوی په ليکنو کې هم دا هدف تعقيب شوی چې په
ټولو روښاني ليکنو کې ځای په ځای دا هدف کله په صراحت
او وانه خوله او کله بيا د رمز او اشارې په ژبه ليدل
کېږي ، د دوی دا فکر له دې نه هم ښه څرګندېږي
چې په تېراه کې يې دخپل ملي نهضت له پاره مرکز وټاکه ،
ماليه يې واخيسته او دروښان زامنو پخپل نامه سکه
هم ووهله (۲۳) .

(۱۶) حالنامه د بېلو-بېلو اخځونو له خولې .

(۲۳) : معارف ، ۱۹ ټوک ، ۲۳۵ مخ ، د پښتو ادبياتو تاريخ له خولې .

(۲۴) : محزون ، قلمی نسخه ، ۱۱۴۲ هـ ق کال .

[۲]

د روښاني ليکنو اړخيت او خصوصيت

د روښاني ليکنو اړخيت له دې نه اټکلولاى شو چې د دې ليکنو په وسيله په پښتو ادبياتو کې نوې نوي نوي ټيټې ټيټې کيښودل شوي او دا ادب هم د بهي او فورم او هم د موضوع او محتوا له پلوه په نويو لارو روان شو.

د بهي له پلوه دا دې چې د په لاس کې معلو مانو له مخې:
- د خيرالبيان په وسيله لومړی ځل د پښتو د مسجع نثر نښت کيښودل شو.

- ان ذاتي روښاني لومړی ځل په پښتو کې يو بشپړې دهان سپرېښود.

- دولت لوانی روښاني لومړی ځل په پښتو کې رکعي - عر واض تطبيق کړل (۱).

«د تفصيل له پاره وگورئ: دولت دهان، سرين، د استاد پوهاند عبدالشکور هاشميک.»

- روښاني شاعرانو لومړی ځل په پښتو کې الفبا چې پیل کړی .
- دوی لومړی ځل په پښتو کې د یو خاص ډول صوفیا نه
بدلوله پاره یوه خاصه بڼه او سبک وټاکه (۱)، او داسې نوښت...
همداراند موضوع او محنت یې له پلوه د دوی په آثارو کې په
اسلامي تصوف نوې زیاتونې وشوې او دوی تصوف ته د :

- شریعت ،
- طریقت ،
- حقیقت ،
- معرفت ،
- قربت ،
- وصلت ،
- وحدت او
- سکونت .

آته پورې وټاکلې چې ټول په یوه خوله په دې لار روان
شول او پخپلو لیکنو کې یې د تصوف د اپوړۍ ونڅښلې او
وڅېړلې .

ددوی ادبي قدرت دومره زیات ؤ چې مخالفینو یې هم
له لیاقت او قدرت نه سترگې نشوې پټولای او اخوند دروېزه
چې د دوی لوی مخالف دی او د کورکاني سلطنت په لاسه یې په
دوی د کفر ټاټوبي لگولی دی ، هم د دوی په علمیت او ادبي قدرت

«۱» : د تفصیل له پاره وگورئ: ادبي سقري ، د لیکنو تالیف ، ۱- ۱۷ مخونه .

معترف دی او پخپلو آثار وکې یې ځای په ځای د دوی د
لیاقت یادونه کوي.

اڅوند در وېنه د بایزید روښان په باب کله چې په کابل
کې بندي ؤ وایي :

« اما این ... صفت چون عالم بوده چندان مکر و تلبیس نمق
که سایر اعمال شریعت را پیشه گرفته ... » (۱)،
په مخزن کې وایي :

« بایزید چه بر په عقل پور ؤ، د دنیا عقل یې چه پر ؤ، -
هوښیاري او څیرکي یې چه پره زده وه ... » (۲)،

« د اثار یک یو حکمتی ؤ، کل دفتر د شریعت یې پخپل (اس کې) ،
همداراز د ارنی په باب وایي :

« ... و ارنی چون شاعر تېز فهم و فصیح زبان بود در
انواع ضلالت و بدعت شعر افغانی و فارسی و هندی و عربی
بیان کرده ... » (۳)،

در وښایانو ادبي متره (قدرت) له دې نه هم معلومولای
شو چې در وښایان سره له دې چې د دوی کلک مخالفین وو، مجبور
وو چې د دوی لاره ونیسي، در وېنه مخزن دده د آثارو په

(۱) : تذکرة الابرار والاشرا، اداره اشاعت سرحد، ۱۵۳ مخ.

(۲)، (۳) : مخزن قلمی نسخه، په ۱۱۴۲ هـ ق کې د عبدالغنی کاسي لیک، د لیکونکي کتابتون.

(۴) : تذکرة الابرار والاشرا، ۱۴۹ مخ.

پيروي او رقابت په مسجع نش وليکه او حتی اعتراف يې وکړې:
«... و آن ... بزبان افغانی شعر میگفت و سب شرایع»؛

و علم و علماء میگرد و شعرهای لایعی به افغانان می نمود
پس این فقیر برخلاف او شعر افغانی آغاز کرد ...» (۱)

او هم يې دده د فارسي آثار وليکه صراط التوحيد، حالامي
او نور و په مقابل کې تذکرة الابرار و الاشرار، ارشاد الطالبی
او نور وليکل او هم دده پيروانو د ارزاني، مخلص، ميرزا،
دولت او نور وروستاڼي شاعرانو د الفنامو په شان الفنامي
وکښلي.

د وروستاڼي ليکنه اهميت د ژبې او ويي (الف) له پلوه هم
د پرنیات دی، ځکه ددوی په آثارو کې د پښتو د پړ داسې
سوچه او په زړه پورې ويي (الف)، راغلي چې اوس له ژبې
نه وتلي او مړه شوي دي، حتی که یوازې د وروستاڼي آثار و
له ويیو نه قاموس ترتیب شي یو لوی قاموس کېږي.

[۳]

د روښاني ليکونايان وټي او کميابي

له تاريخي سندونڅه دا هم ښکاري چې روښانيان د پښتو لويه
ډله وه او د دې ډلې زيات عالمان او پوهان ليکوالان او مؤلفين وو
خو د دوی ليکنې د پرې لږې لاس ته رارسېدلي او حتی په خپله
د روښان د ليکنو په لړ کې چې په تاريخي سندونو کې يادې شوي،
داسې ليکنې شته چې يوازې نوم يې پاتې دی او نوره يې پسته
نشته او هم دا زياتي د پرې ليکنې تر اوسه ورکې دي او -
يوازې په نامه يې پېژنو.

د دې علت هم دا دی چې د روښانيانو له دې کبله چې د
روښانيانو د منطق په مقابل کې يې منطقي قوت نه درلود او
هم په روښاني ليکنو کې د روښانيانو له خوا پرې لکول شوي
تورونه نه موندل کېدل نو يوازې څه چاره يې د اليد له چسپي
د دوی آثار مخه کړي او له منځه يې يوښي، پخپله د روښانه -

په دې باب حکم کېږي و :

« ... اما غرض از توضیح قصه او (روښان) انکه رساله‌ها و تصنیفها ئیکه ازین ملحد مانده باشد اگر بدست اهل سنت - و جماعت در افتد باید که به آتش بسوزند (بسوزانند) و بدان معتقد نشوند ... » (۱)

داڅه چې اوس پاتې دي هم، له دې کبله چې روښان د دښمن دې حربې ته متوجه وو او خصوصاً د روښان د ليکنې زياته ساتنه کوله، لکه «حالنا مه» چې د خير البيان «د ساتنې په باب ليکي :

«دميا روښان نوی شيخ عمر په يوه جنگ کې يوازې - د دې له پاره تال و چې د خير البيان نسخه يوځای ځنې پاتې شوې وه، ټول لښکري محطل کې او ترهڅې له هغه ځايه ونه خوځېده خو چې کتاب نه و ورته وارسېدلی» (۲). او هم د يوې جگړې په برخه کې د «مقصود المؤمنين» د ساتنې حال داسې ليکي :

«په دې وخت کې دښمن بيا حمله وکړه، جلال الدين د بايزيد کثر زوی چې ورسره مقصود المؤمنين و ځان ابا سين سره - وغورځاوه ... » (۳).

داو د روښاني ليکنو دنایا وني علت او د او د روښاني آثارو

د پاتې کېدو اعجاز !

(۱): مخزن، قلمي نسخه . (۲): حالنامه، ۱۲۹۸ پاڼه (دښتو مجله، پښتو اکېډمي، دوهمه کال، خلموځي، له اردو انسايکلوپيډيا آف اسلام محمد و آنت محمد شيخ لاهوري د مقالې پښتول او. (۳): حالنامه، (روښانيان يا د مغلو تاريخيان، عبدالاکبر خان اکبر).

[۴]

دروېباني ليکنو پېژندګلوي

په دې ليکنه دروېباني ليکنو پېژندګلوي تر
څلورسو ليکونو لاندې وړاندې کړي :

(۱) : د بايزيد روېبان خپلې ليکنې او اشار .

(۲) : روېبان ډوله ليکنې .

(۳) : دروېبان د پير و انو ليکنې .

(۴) : روېباني ډوله ليکنې .

(۱)

دبايزيد روښان خپلې ليکنې او آڅار

دبايزيد روښان پښتورپره چې د سياست د ډگر کې تډى
په ادب او عرفان کې يې هم روښانه رده تېره کړې وه
او په خپل ناوړه کاره شونډ کې يې ډېرې ليکنې کړې چې
حيثي يې پاټې او حيثي يې دنماي سيليو ورسره وېرې دي،
نښې ښايي ښيي چې دده ليکنې دې له دې نه هم زيات وي
چې اوس يې يامتن په لاس کې دى او يا يې نوم نومون غوږون
ته رارسېدلى دى. په نورو قريڼو سره پرې اخوند دروېزه
خوخل دده د ډېرو رسالو اطلاع ورکړې ده :
« اين ماسد در باب طلب پير رساله هانوشته ... »^(۱)

« مخزن ، قلمي نسخه .

«... ورسايل بيار در باب الحاد تاليف نعوده.....»
 همداران دځينې نوروما خذونو له ښکون نه هم ښکاري
 چې ده د پېرې ليکنې ګډې او دخپل مسلک د تبليغ له پاره يې هرې
 خواته استوګل دي، ده په مغلوړو ژبو ليکنې کولای شوې او
 په پښتو يې شعر وايي، تر اوسه يې چې کومې ليکنې معلومې
 دي، هغه دا دي:

۱- پښتو رسم الخط :

دولت لوامني دخپل دېوان په يوبڼت کې ويلي دي:

افغاني لفظ مشکل و لوست کو پښ نه شه

ورته وشو ګڼنده ديارلس حرفونه

دايت ښکاروي چې پيرروښان د پښتو غږونو له پاره
 ځانګړي توري ښيي او تاحلي دي، سر له دې چې په ځانګړي
 ډول د ښان د ليک دود کومه رساله لاس ته نه ده راغلې
 خو د خيرالبيان (تفصيل يې وروسته راځي) دور کې نسخې په
 تر لاسه کېدلو سره څرګنده شوه چې د دې نسخې د سر-
 خورلس مخونه د ليک دود په باب دي، چې ښايي همدا به
 دا رساله وي، خو په دې رساله کې د ټولو غږونو راغلي توري-

(۱) : مخزن، قلمي نسخه .

له ديان لسونه زيات او د پښتو ځانگړي توري له ديارلسو نه كم دي .

د خير البيان د نسخې په مخنيو څو د لسو پاڼو کې په مجموعي توگه عام توري چې «ا، ب، پ، ت، ټ، ج، چ، څ، ځ، د، د، د (د دال لاندې ټکی چې د اوسنۍ «خ» غږ يې ښود)، د، د (د دال په منځ کې ټکی چې د اوسنۍ «ن» غږ يې ښود)، ر، پ، ز، ښ (چې د اوسنۍ «ژ» غږ يې ورکاوه) پس (پس ته يې دلاندې درې ټکي ورکړي) ش، ښ، ص، ض، ط، ظ، ع، غ، ف، ق، ک، گ (د کاف سرته يې کړي ورکړي) او بل توري يې هم «گ» ليکلي چې د توپير دليل يې نشته) ل، م، ن، پ، و، ه، ل، ا، ی «دی راغلي او د پښتو د خاصو غږونو توري يې د «چپ گډ» په گډون د وولس توري دي او که هغه مکرر ناپېژندل شوي گډ» چې توپير يې نه ښکاري پکې وشمېرو، نو بيا د دولت له خوا ياد شوي ديارلس حرفونه پوره کېدای شي. (۱۱)

۱۱: وگورئ: د خير البيان د عکسي چاپ لومړۍ مخه، ۱۳۵۳ هـ ش .
 داسې ب پښتني چې د خير البيان دوهم «ک» د اورمې ټپي ديسو ځانگړي غږ (صوت) له پاره وضع شوی چې په دې حساب د دولت ديارلس حرفونه يا ډول په ځای دي . (د تفصيل له پاره وگورئ: د زمخيره د خوشال بابا ، د ليکونکي تحقيق ، پښتو اکيډمي، پېښور ، ۱۹۸۵ ع .

د پښتو د ځانګړو غږونو د ادول توري په تېولو روښاني
ليکنو کې راغلي او کومې قلمي روښاني نسخې چې لاس ته راغلي
لکه خيرالبيان، دارزاني، دولت، ميرزاخان او نورو دېوانونو
او هنرونو ښايي نسخه چې دارواښاد دوست محمد پرې پښتخ له
کتابتون نه ترلاسه شوې، ټول په همدې ليک دود دي.

۲- صراط التوحيد :

صراط التوحيد د باين ييد روښان بل اثر دی چې په
۱۷۸ هـ ق کال يې په عربي او فارسي ليکلي او د خليفه په لاس يې
اکبر بادشاه ته لېږلي و، خو دی دخپلو مريدانو په حلقه
کې شامل کړي، اکبر ددې کتاب په ليدو اولين لوخونښ
شوي و ۱۱،

ددې کتاب يوه نسخه د پېښور د عجائب ګر مهتمم ښاغلي
عبدالشکور د پېښور د بالامافه د فضل صمداني له کتابتون څخه
ترلاسه کړې او په ۱۹۵۲ع کال يې په ۱۱۶ مخونو کې خپرکړې ده -

۱) حالنامه: خيرالبيان، د مولانا قاسمي سريزه، ۷۸ مخ، د پښتو ادبياتو
تاريخ (د وهمدتوک) د استاد حبيبي، ۲۶۲ مخ. ورکه خزان (د هوتک)
دهميش خليل، ۱۹ مخ. روښانيان د مغولو تاريخيان، د
عبدالاکبر خان اکبر، ۹۲ مخ.

خړلکه چې د کتاب لومړي اټه مخونه نښته ، نو خړکنده نه ده .
چې په دې کتاب کې اکېن ياد شاه ته خطاب شوی او که نه ؟ او
که شوی په څه ډول ؟ دا پوښتنه هغه وخت حل کېدی شي
چې د دې کتاب کومه بله نسخه ترلاسه شي .

د کتاب په لومړيو پنځه دېرش مخونو کې يې خپلې ژوند پېښې
په فارسي ليکلي او په پاچي کتاب کې يې يوه موضوع هم په عربي
او هم په فارسي راوپې ده ، د ځان پېژندګلوی نه وروسته
پاچا يانو ته درې لارښوونې ليکي ، ورپسې په لومړي باب کې
د شريعت ، په دوهم باب کې د طريقت ، په درېيم باب کې د -
حقيقت ، په څلورم باب کې د معرفت او په پنځم باب کې د
سکونت خبرې کوي .

استاد حبيبي د هراط التوحيد عربي او فارسي دواړه
کمزوري کښي او وايي چې دې کونښن کوی چې خپل مقاصد
په آياتو ، احاديثو او عربي مقولو ثابت کړي ،
مګر هغه احاديث چې دې په دې رساله کې رانقلوي
اکثر يې د علم او فن له مخې صحيح او ثقه
احاديث نه دي او ډېر لنډ منقولات يې
سره خپري (۱) .

۳- مقصود المؤمنین :

مقصود المؤمنین د بایزید روښان بل اش دی چې په عربي يې لیکلی او کومه نسخه چې يې دارواښاد ډاکټر محمد شنيغ خوېشکي لاهوري سره وه په هغې کې ترکيښ لاندې فارسي ژباړه هم شته، بله نسخه يې د حيدرآباد دکن په آصفیه کتابتون کې خوندي ده، او بله نيمکړې نسخه يې په غزني کې - تر لاسه شوه چې ځای پر ځای ترکيښ لاندې په فارسي ترجمې پر سېره پښتو ترجمه هم لري. د دې اش انتقادي متن ډاکټر مير ولي مسعود له مفصلې عربي مقدمې او تشرېحاتو سره له اسلام آباد څخه خپور کړی دی. داسې اثر بایزید روښان د روښاني ردي او مسلک په برخه کې دخپل مشر زوی، شيخ عمر، په غوښتنه لیکلی چې ځای په ځای يې ده ولیدل العزیز، په نوم خطاب ورته کړی دی. داسې په ۱۲۲۲ هـ ق کال د دوهمې خور په خوند لسم نېټه خطاطي شوی او د آصفیه د کتابتون نسخه له دې نسخې نه د وکالور وسته کښل شوې ده (۱).

د کتاب ټول يوويشت بابونه لري چې سرليکونه يې :
 (۱) وعظ او نصيحت (۲) عقل، (۳) ايمان (۴) خوف (۵) رجاء -

(۱) پښتو (د پښتو اکيډمي مجله، دوهم کال، څلورمه، د جرم ډاکټر شنيغ لاهوري مقاله) د قاسمي ژباړه.

(۶) نفس ، (۷) شیطان ، (۸) قلب ، (۹) روح ، (۱۰) دنیا ، (۱۱) آخرت
 (۱۲) توکل ، (۱۳) اوقات ^{بوله} توبه ، (۱۴) نه تر (۲۱) باب پیرې اته مقامات
 دی (۱۱)

ددې کتاب د لاهور خط نسخه (۹۵) پاڼې لری ، لیکې نستعلیق
 دی ، عربی متن یې په توره سیاځي او فارسي ژباړه یې په سره
 رنگ لیکل شوې ده . ۳۰۰

۴- فخر الطالبین :

فخر الطالبین د بایزید روښان یو بل اثر دی چې د خت
 پاچایانو او حاکمانو ته یې د خپل تبلیغ او تلقین د نورو لیکنو
 او رسالو په لړ کې د خپل خلیفه ، یوسف په لاس دهغې وخت د
 بدخشان حاکم میرزا سلیمان ته استولې دی .
 ددې اثر یادونه په « حالنامه » کې شوې خو نسخې
 یې په لاس کې نسته او نه خڅرگنده ده چې دا کتاب په
 کومه ژبه و(۳) .

(۱) خیر البیان ، سرین ، ۷۹ مخ . د پښتو ادبیاتو تاریخ ، ۳۱ مخ .

(۲) د پښتو ادبیاتو تاریخ ، دوهم ټوک ، ۳۰۰ مخ .

(۳) پښتو مجله ، د ډاکټر شفیق مقاله ، د خیر البیان سرین ، ۷۹ مخ .

د پښتو ادبیاتو تاریخ ، ۳۰۱ مخ .

۵- خیر البیان :

دبايزيد روښان د پرمه او د پرمه ر کتاب خیر البیان
دی او همدا کتاب و چې داخوند در و پزه په سترگو کې اغزی
و، او پرې لیکلی یې و و:

«... چون مردم را بخود معتقد میساخت آن زمان ایشان
را خلوت میفرموده و ذکر میداده...»
او بیا بلخای لیکي:

«و این ملحد کتابی را تصنیف کرده و خیر البیان نامیده...»
او چې په دې یې همخوانه سهرې نې بیا لیکي:
«و ایضا این ... کتابی را تصنیف کرده، بعضی کلمات
اورا بزبان عربی بلا ادراک ترکیب و ترتیب جمع آورده
و بعضی را بزبان فارسی و بعضی را بزبان افغانی و بعضی را
بزبان هندی اما هر کدام از این کلمات ناموزون و ناموافق
افتاده...» (۳۱).

په دې یې هم د زده تاو نه کمېزې او پسې لیکي:
«... و آخر خیر البیان نام برده و چون معلوم... و
مشحون از افتراء و فساد بوده، فقیر آنرا شر البیان نامیده-»

(۳۱)، (۳۲): مخزن، قلمی نسخ

(۳): تذکره الابرار والاشرار، ۱۳۸ مخ.

و آگر ۱۰۰ البيان نا مند هم مناسب است (۱).

د خير البيان نسخې ورکې وې، يوه نسخې چې د يوځل پيدا کېدو نه وروسته بېرته بې پټې وه د لوېديځ العان د د ټيويټکن په يوه کتابتون کې ومونده شوه او اوس هلته ساتله کېږي، خير البيان د دې نسخې د عکس له مخې په ۱۹۶۷ع د پېښور پښتو اکېډمي استنساخ او خپور کړ او عکسي نسخې يې د بايزيد روښان د مېنې دخلور سوي کليزې د نهيال سمینار په وياړ نومون لاسوندته راوړسېدلې، او دريم نيمکې چاپ يې د کاتب الحروف په سرېزه په ۱۹۸۵ع کال کې ښاغلی قاسم بنوی د پښتو ادبي مرکز سرای نورنگ له اېڅه ترجمه کړې ده. د دې کتاب زيات اهميت په دې کې دی چې دا د پښتولوړي بشپړ نوې کتاب دی چې نومونه راوړسېدلي او د ژبې او ادب له پلوه خورا ارزښت لري.

دا اثر په مجمع نثر ليکل شوی، چې دا نثر د عربي او بيا د فارسي له لارې پښتو ته هم راغلی، او په پښتو کې يې لومړنی مؤسس بايزيد روښان دی او په دې ډول نثر ليکل شوی لومړنی کتاب همدا خير البيان دی، د دې ډول نثر اغېزه دومره زياته وه چې حتی د روښانيانو مخالفينو هم ځان مجبور کاوه چې په دې ډول نثر ليکنې وکړي او خصوصاً د اخوند دروېزه.

(۱) خير البيان، د پېښور پښتو اکېډمي، ۱۳۰ مخ.

مخزن دخیږ البيان تر ساسم اغېز لاندې لیکل شوی دی .
په خپله بايزيد د دغه سبک د خوښولو سبب یواځې مې
غږ بولي چې ورنه وویل شوه :

« او بايزيده ! وکښه خیر البيان - په هسې الحان ، چې
يې به لوست سورة الرحمان » (۱) . او په همدې توگه يې د کتاب
تر پایه پورې د سورة الرحمان « آن ، آم » سجع ساتلی ده او
د همدې ويلي دي رحمت د خدای په ده د احکام ، عبارت يې
د د فای الا ربکما تکذبين » په انډول په خپل کتاب کې ځای په
ځای راوړی دی .

د خیر البيان ټول مطالب ديني او مذهبي دي او په ايتونو
او حديثونو متکي ، او په دې اثر کې تصوف هم له روښاني نظره
چې اته مقامات لري ، خپرل شوي دي .

د کتاب ټول مطالب تر يو سل او ديارلسو (۱۳۳) لويو او وړو
سرليکونو لاندې راغلي دي ، د کتاب د قلمي نسخې ټولې پاڼې
(۱۶۷) دي چې (۲۲۳) مخه کېږي ، ليکنې يې خاص ډول نښلي دي
په هره مخ کې يې يوولس کرښې راغلي او د هر مخ د ليکنې سوړ
(۷۶) او اوښده (۱۳۶) سانتي متره دي (۲) .

(۱) خیر البيان ،

(۲) د دې کتاب د بشپړې پېژندګلوۍ لپاره وګورئ : داستاد جيبي د پښتو -

ادبياتو تاريخ ، د خیر البيان د پښتو چاپ سريزه ، او د کابل عکس چاپتون او سريزه .

د « دبستان مذاهب » مؤلف او اخوند دروېزه د خيرالبيان په باب ليکلي چې د اکتاب بايزيد په خاور وژبو: پښتو، فارسي، عربي او هندي ليکلی خو په ياده شوې نسخه کې يې - يوازې خومخونه خلور ژبېز وو او نور کتاب هغه شکل نه درلود لکه ياد شوی چې دی ، خوله ټپکه مرغ په ۱۳۶۲ ش ۱۹۸۳ع کال د پښتوخوان محقق سناغلی زلمی هېوادمل هندوستان ته ولاړ او هاتې يې د هند د سالار جنگ په موزيم کې د - خيرالبيان يو بشپړه نسخه وموندله چې سرتريايه په خلور عربي ، فارسي، پښتو او هندي ژبو ليکل شوی او دجمله پلوه هم د لومړۍ نسخې د بې چنده ده ،

د نسخه (۴۴۸) پاڼې لري چې هرمخ يې (۱۷) کرښې دي او ميرزا محمد رويني په ۱۰۷۹ هـ ق کال خطاطي کړې ده. د دې نسخې په خپرېدلو سره به چې ، د سناغلي هېوادمل تر کار لاندې ده ، د خيرالبيان په باب نوې خبرې او انکشافات شي (۲).

۶- حالنامه :

حالنامه هم د بايزيد رويني مشهور کتاب دی ، چې بيا وروسته د ده د يوه مريد علي محمد مخلص په وسيله بشپړه شوې ده .

(۱) د هند د کتابخانې پښتوخطي نسخې ، زلمی هېوادمل ۹۰۰ - ۱۰۰ مخونه .

ددې کتاب په اوله برخه کې د بایزید د ژوند تفصیلی حالات راغلي او په نورو برخو کې یې دده د اولادې او مریانو حالات لیکل شوي دي.

ددې کتاب یوه نسخه د علیګر په ختیځ کتابتون کې په (۹۲۰/۳۷۰) نومره خوندي ده، او (۵۲۶) مخونه لري، له دې - نسخې نه د پنجاب یونیورسټي د کتابتون له پان هم یوه نسخه نقل شوې ده (۱). او د پنبو اکیډمۍ پېښور په کتابتون کې یې هم یو نقل شته (۲).

په دې اثر کې لویه نیمګړتیا داده چې د پېښو کلونه ډېر کم پکې ښودل شوي بلکه د نشت په شمېر دي، پېښې هم پرله پسې - نه دي، د حالاتو په منځ کې منظوم کلام شروع شوی، یوه خبر پرېږدي بلې ته وړاندې (۳). همداراز په دې اثر کې دا هم یو لوی کمی دی چې د هغو جګړو تفصیلات نه لري چې ده دخپل ژوند په وروستیو د وښوونکو په لټه غلجا ښو سره کړي و (۴).

-
- (۱) د پنبو ادبیاتو تاریخ، ۲۹۸ مخ، پنبو مجله، ۲ کال، ۴ کڼه، د محمد شفیع دمقالي پنبو ژباړه، د روښانیان د مغلو تاریکینو ورځپاڼه، دهم ټوک، ۲۰ مخ، د خیرالبيان سرچیزه ۴۶-۴۷ مخونه.
- (۲) د پنبو اکیډمۍ د مخطوطاتو فهرست (قلمی)، د کتابت الحرف ترتیب او تالیف.
- (۳) د روښانیان، ۹۵ مخ. پنبو مجله، ۲ کال، ۴ کڼه، د دکتور محمد شفیع مقاله.
- (۴) پنبو مجله، ۲ کال، ۴ کڼه.

۷- درویشان یو نومورکی تالیف:

د کابل د خطي نسخو په کتابتون کې استاد حبیبی یو مجموعه موندلې چې په دې مجموعه کې یوه رساله یقیناً د بایزید روښان تالیف ده او دده یوه مرید چې همدان نومېږي په (۱۰۴۳ هـ) کال کښلي ده.

دا رساله د رساله غوثیه له نیمګړې نسخې نه وروسته په نیمګړي ډول شروع شو او یو ځای په واضح ټکو پکې لیکل شوي دي:

« قال بلزید مسکین : مع الساکن ذکر الله فضیلة و ذکر الله فريضة لا یذکر للانسان شیء بغیر معرفت الاسمه و چون ترا از خدای پرسند ، چه جواب میدهی و چه جواب میگوی؟ آن روز دروغ گفتن بکار نیاید و به دروغ نگذری و نجات نیابی که خدای تعالی به دروغ گویان لعنت گفته است کما قال فنجعل لعنة الله علی الکاذبین ... »

داش هم لکه درویشان د حیثی نورو آثارو غوندې په عربي او فارسي دی او د لیکوالۍ بڼه یې هم دده نورو آثارو ته ورته ده او چې په صراحت سره د بایزید میګین نوم اخلي دا هم د خیر البیان ، صراط التوحید او مقصود المؤمنین سره سم دی او بل دلیل داده چې دا رساله داسې ختمېږي:

« قال باينيد مسكين ابن عبدالله : راحت روح کان وصف
الله و عذاب به صفة البشرية ، فكل راحة يهلك عن الانسان
بخير وصف الرحمن . »

اين رساله مختصر کړم تمام عاملانش امن يابد جاويدان
تمت تمام شد ، کار من نظام شد ، اميد وار است بالطف
باري ، همدان ابن شيخ نعمت (۱) ، مرید ميار و سنان
انصاري تحرير في تاريخ ۱۰۴۳ ق (۲۱، ۲۲)

ددی صراحت او نور و دلیلونو له مخې استاد دا اثر
د باينيد و سنان يو بل وړک اشکني چې ددوی په لاس
را پيدا شوی او د باينيد و سنان د آثار و علاقمندان
و رسراشنا کيږي ، خو نوم يې تر اوسه نه دی ښکاره
چې دا دده کومه رساله ده ؟

۸- مکتوبات :

ډاکتر جهانگیر په اورینتال کالج مکین کې په خپله
مقاله کې د و سنان له لیکونو څخه دده مکتوبات ، همدیاد کړی دی
خو څرگنده نه ده چې دا دده د نورو لیکونو مجموعه ده -

(۱) اصل : نیعمت . (۲) اصل : (۱۴۳) خود همدان په هغه مهال کې
چې په همدې مجموعه لگول شوی داسمه ۱۰۴۳ هـ او د مجموعه د همدې سري
په لاس تر خیر البیان اتلس کاله پخوا لیکل شوې ده -

(۳) جیبی ، استاد عبدالحی ، د خیر البیان د عکسی نسخې سره .

اوکه مطلب يې حالنامه وي (۱) .

د تار يخو نو له دې ليکنو څخه چې - بايزيد روسان
د شاهخوا حکمرانانو د دربارونو او د علماؤ مدرسو
ته دخپل مسلک په باب داستاخيؤ په لاس ليکونه استولي
دا خبره تائيدېږي چې دده مکتوبونه دې همدراټول شوي
وي او خصوصاً داچې ده دکابل حاکم ته درو بنيانو
د وژلو له کبله يوليکلې پړوتست استولي دي (۲) دا خبره
لا سبه ټينګوي .

۹- واجيد دی شلوك :

د خير البيان مصحح او محشی بنا علی قاسمی ليکي چې :

« واجيد دی شلوك » د پنجابی يو منظوم کتاب دی چې
« اونکار ناتھ » ترتيب کړی ، د ځينې خلکو دا خيال دی
چې د دې ليکونکی همدغه بايزيد دی (۳) .

د اکثر محمد شفيع بيا وايي چې په تذکره الابراړ کې ليکل شوي
دی چې د بايزيد د جوکيانو سره سمه څه تړون وې ، خو په حالنامه

(۱) قاسمی ، عبد القدوس ، د خير البيان سرين ۱۰ ، مخ .

(۲) په پښتو مجله کې د د اکثر محمد شفيع مقاله .

(۳) د خير البيان سرين ۱۰ ، مخ .

کې په دې باب کوم واضح شهادت نشته ، خو که باينيد هم
هغه واجيد وي چې شلوك يې نظم کړي (لکه د جانلندر د -
انصار يا نو خيال ده) نو دا معلومېږي چې باينيد دعوامي هند
رواياتو کافي علم لرلو او د حالنامې د مرتب ځينې اشعار به
يقيناً د هغه اش په بناء ليکلي شوي وي چې د شلوك اغېزه پرې
شوې وه (۲۳).

د باينيد روښان د ليکنو په لړ کې دا اش د « وجيد ادي شلوك »
په نامه « د پښتو ژبې د زده کړې لارې » نومې کتاب هم يا د
کړي دي (۲۴).

استاد حبيبي له دې کبله چې د دې اش او د مکتوباتو پته
نشته دا دواړه ليکنې د باينيد روښان په آښادونکي نه شمېري (۲۵).

۱۰- د روښان شعرونه :

تر اوسه د باينيد بشپړ شعرونه په لاس کې نه وو. خو
د ځينو ليکنو له مخې دا اېټکل کېده چې ده دې بشپړ شعرونه
هم ويلي وي .
لومړی به په کابل کې د روښان د بندې کيلو په باب د -

(۱) پښتو مجله ، د ډاکټر شفيع مقاله .

(۲) قاضي فضل غفران او گل افضل خان ، « د پښتو ژبې د زده کړې لارې ».

پېغور اکيل پيښور ، د پېښور يونيورسټي ، ۱۹۷۱ع ، ۱۲۲ مخ .

(۳) استاد حبيبي ، د عکس خپل بيان سرينه .

پښتو ادبياتو د تاريخ دا روايت چې د محارف له خولي يې ليکلی، ولولو:

”میرزا محمد حکیم پیر و شبان په سیاہ چاه کې قیدی
کړی ؤ ، مگر پس له حق وخته چې یې وکتل دی هلته ژوند
او د پراسعار یې په دغه نور زندان کې ویلي وو...“»
اخذند دروېزه سرېره پر دې چې د مخزن په پای
کې د بایزید و شبان د خلو رښې خیر البیان یا د وڼه
کوي د مخزن په سرینه کې د ده د پښتو اشعار و په باب
لیکي :

« و آن ... بن بان افغانی شعر میگفت ... و شعرهای
لایحی به افغانان میخواند ... » (۲)

دار وایتونه بنیې چې بایزید روښان بشپړ شعرونه
هم ویلي دي ، خو ځینې کسان دده خیر البیان شعرګڼي ،
نوحکه له دې خبرونه مراد خیر البیان بولي ، لیکن دحالتې
دا صراحت چې : « (بایزید) اول سهری وچې پنبو قصیدې ،
غزلې ، رباعیات ، قطعي ، او مثنوي یې جوړ کړي ، چې دده
له اول ځینې کسانو یو-یو یادوه-دوه نظمو نه ویلي وو
او بس » ۳۱ په دې باب چې بایزید روښان بشپړ شعرونه-
۱۱: د پښتو ادبیاتو تاریخ ، د و هم پوړک ، ۲۷۲ مخ .

(۲): محزون ، قلمی نسخہ .

(۳) حالنامہ : رو بہائیان و مغلو تاریکیان ، ۱۳۵ مخ . پینتر مجلہ ، ۱۴ اتر شیخ مقالہ .

ويلي او دشعرونو د پوان يې درلود ، دهیڅ ډول شک خای نه .
پرېن دی .

همداراز د روښانيان په کتاب کې د بايزيد يو فارسي
شعر هم قيد شوی دی چې ښکاري دا شعر هم له حالنامې
نه اخيستل شوی وي (۱)، که څه هم شعري کمزوری دی خو
څرګند وي چې بايزيد روښان د دې شعرونه هم ویلي وو .
خو اوس د فرحت المجتبى ، له ترلاسه کېدلو نه څرګنده شو
چې بايزيد شعرونه ویلي او لکه حالنامه چې وايي قصيده يې
انشاء کړي دي (۲) .

۱۱- سرودونه :

د حالنامې د ښکې له مخې بايزيد روښان د پښتو موسيقۍ
په برخه کې هم لوی خدمت کړي دي او هغه دا چې په پښتو
موسيقۍ کې يې د سلوک او رزم سرودونه جوړ کړل او حالنامې
دده له خوا دا شپږ جوړې کړي سرودونه ياد کړي : ناسري -
(ده ناسري) پنځه پړدې ، څلور پړدې ، د جنګ آهنگ ، د
شهادت مقام . په بايزيد باندې سرود له وروکوالۍ اغېزه
کوله او چې سرود به ويل کېده نو دی به په وجد کې راغی (۳) .

(۱) د روښانيان د مغلو تاريخيان ، ۶۸ مخ .

(۲) فرحت المجتبى وروسته درې پښتو نډل کېږي .

(۳) د روښانيان د مغلو تاريخيان ، ۱۳۵ مخ . پښتو مجله ، د ډاکټر شفيع مثال .

د روښانيان، مؤلف د دوهم امير خسرو لقب و رکړی دی،
 په همدې توگه موږ هم دده سرودونه د يوه اړخپنناک
 اثر په توگه يادولای او قيدولای شو.

۱۲- فريحت المجتبیٰ :

دا د بايزيد روښاني منظوم اثر دی چې د ښاغلي زلمي
 هېوادمل په زياراوهاند د علم نهغه ته ور وپېژندل شو.
 ارواښاد دوست محمد به بېخ په کندهار کې د روښانيانو د
 مکتب يوه نيمگړې نسخه درلوده چې په ۱۳۵۳ ش (۱۹۷۴ ع)
 کال پښتو ټولنې ترې رااښوده او د روښاني رسالې په نامه
 يې خپره کړه؛ بيا په کندهار کې ښاغلي زلمي هېوادمل
 د دې کتاب تر دې نسخې بشپړه نسخه پيدا کړه چې هلته
 ليکل شوي وو: «د تصنيف د مياروښاني دی»، خو کله چې
 دی هند ته لاړ، هلته يې د ديلي په ملي موزيم کې د همدې
 کتاب يوه بشپړه نسخه ومونده چې نوم يې «فريحت المجتبیٰ»،
 دی او په دې اساس ثابته شوه چې دا اثر هم مياروښاني
 تاليف کړی دی. اثر سرتر پايه د قصيدې په بڼه، دلنديو
 په سجع: «ينه» ويل شوی او روښاني تصفي روښاني کړی دی.

«روښانيان»، ۱۳۶ مخ.

«خير البيان»، د حبيب الله رفيع سرينه، د قاسم بنوي چاپ، ۲۰ مخ.

(۹) «خورپان»؛

استاد حبیبی لیکي چي راورتي د خپل پښتو گرامر په سرينه کي خير البيان د «خورپان» په نامه ياد کړي دي (۱) خو د سراف کيړو د دي پته هانز په اردو ژباړه کي په واضح ټکو ليکل شوي چي د بايزيد د پر مشهور آثار خير البيان او خورپان دي (۲)، اما په دي برخه کي يې کوم سند نه دی وړاندې کړی.

کله چي په دي باب له استاد حبیبی سره وغږېد م هغوی وويل چي په دي نامه که د بايزيد کوم اثر وي ، نو ښايي چي دا «خورپان» د «خورې پان» او ښتي شکل وي.

زما اټکل دا دی که پير روښان «خورې پان» لري نو د ابه هماغه ښکته بات «وي چي وړاندې ياد شو» نو ځکه ما «خورپان» ته د بايزيد د آثارو شمېره ور نه کړه او د سوال يې په نښه مې قيد کړ.

(۱): حبیبی، پوهاند عبدالحی، د پښتو ادبیاتو تاریخ، (۳۰ مخ

(۲): سراف کيړو، پته هان، د سيد محبوب علي اردو ترجمه،

پښتو اکيادمی، ۱۹۶۷ع کال، ۲۸۱-۲۸۲ مخونه.

(۶)

روښان د ولایکني

تر دې ځايه مو د بايز پيد روښان هغه ليکني او آثار
 ياد کړل چې پخپله زموږ په لاس کې وو او يا د تاريخي سندونو
 له مخې دده کتل شوي دي، او س به نو هغه ليکني يادې کړو چې
 په ترلاسه شويو نسخو کې د ليکوال نوم نشته خو د اټکل له مخې
 يې دده بللای شو:

۱۳/۱ - رساله غوثيه:

دا استاد حبيبي له خوا د بايز پيد روښان د يوه نوموړي
 اثر د راپيدا کېدلو په برخه کې هو ويلي و چې له دې اثر
 سره ځينې نورې رسالې هم په يوه پښتۍ کې گڼلې شوي دي
 چې په هغو کې يوه هم رساله غوثيه ده، دا رساله د پاى پاتې
 نه لري نو ځکه يې مولف نه دی سېو دل شوى، خو استاد حبيبي -

اټکل کوي چې د دې رسالې د ليکوالۍ د ډول او مطالبو ادا
د پيررو بڼان آثارو ته ورته ده ، که موږ د دغې رسالې شباغت
د روښان له نورو آثارو سره په مضامينو او ناوې عربي انشا
او ماتو کړو د دري منظوماتو کي وگورو نو ضرور د افکر پيدا-
کېږي چې دغه رساله غوښه به هم د بايزيد تاليف وي (۱).

«۱» استاد جيبی ، د عکسۍ خير البيان سريزه ، ۳۳ - ۳۴ مخونه .

(۳)

دروېنان پيروانو ليکنې

باينيد روېنان دېر پياوړي او ايماندار ملګري
درلو دل چې ټول د سياست په ډګر کې سربېره دادب او عرفان
په ډګر کې هم کې ندي وو او اکثر و يې لکه دده غوندې
پر دوو، درېو او ان څلور و ټول ليکنې کولای شوې، چې
دلته يې د ليکوالو ملګرو په ليکنو غږېږي و:

«ارزانې»

دباينيد له تکړه ملګرو نه يوه ارزانې دی چې لکه
ده غوندې يې په څلورو ژبو کښې کولای شوې او شعرونه
يې ويل، سربېره پر هغو آثارو چې ده ليکلي، ځينې کسان -

و اياي چې د خيرالبيان په ليکلو کې هم لاس لري (۱)، او ميا-
روښان^۵ پښتولیک دود رساله دده په سپارښتنه ليکلی ده.^۶
خو په خيرالبيان کې داسې برخې نه ليدلې کېږي چې هغه دې
له بايزيد نه پرته بل چا ليکلي وي او خصوصاً داچې خيرالبيان
بايزيد روښان په يو ازې ځان ليکلی له هغه وصيت نه هم
ښکاري چې حالنا هې قيد کې او ده خپلو ملګرو ته د مړينې
په وخت ويلې و چې ما هرڅه په خيرالبيان کې ليکلي او زما
لارښوونې د خيرالبيان په وسيله بشپړې شوې دي (۳)، او
هم د رسم الخط د رسالې په باب دا خبره سمه نه ده ځکه
بايزيد پخپله د دې تور وټاکل خدايي الهام بولي (۴).
دارزانی لياقت او علمي قوت دومره زيات ؤ چې
حتي مخالفينو هم سترګې نه شوې پرې پټولای چې اب-
احوند^۷ د روښانه هم دده فصاحت او تېز فلهمي منلې ده (۵).
ارزانی په قام سربېره، نمنډ، خوښکی او د قصور
اوسېدونکی ؤ، د پلار نوم يې برهان ؤ (۶)، او دوه نور-

(۱): تذکرۃ الابرار، ۱۳۹ مخ. د روښان ۹۳ مخ او نور.

(۲): ورکه خزانہ، دوهم ټوک، ۲۰۰ مخ او داسې نور.

(۳): پښتو (مجله) ۲ کال، ۴ ګڼه د ډاکټر محمد شفيع مقاله.

(۴): وګورئ د خيرالبيان د سرڅوړلس مخونه. (۵): تذکرۃ الابرار ولا شرا، ۳۹ مخ.

(۶): د مطلب دده پخپل دېوان کې راغلی دی.

اديبان ملاعلی او ملاعمر چې دوی هم د پير روښان پير وان و
 دده وروڼه وو (۱). عبدالحليم اثر يې له دې چې سند ونيږي
 دده نوم محمد عزيز ارزاني ليکلی (۲)؛ د ارزاني ژوند دده
 دخپلې وينا له مخې تر يونز اولسم (۱۰۱۰) لېږدکال (ه.ق) کال
 پورې يقيني دی:

داغزل په تاريخ ښکلی په حساب د دوست «دغ» دی

«غین» زړه دال «پېڅور» په شپږ يا حساب ده ووهي (۳).

ده هم لکه د پير روښان غوندي ډېر آثار ليکلي
 چې تر اوسه يې دا ليکنې تر لاسه شوي او يا په آثاروکې يادې
 شوي دي:

۱/۱۴ - د ارزاني پښتو دېوان:

ارزاني په پښتو کې يولوی دېوان کښای دی چې تر ټولو
 بشپړ نسخه يې استاد جيبی ليدلی ده، استاد جيبی د پښتو

(۱) د پښتو ادبياتو تاريخ، ۲۸۲ مخ.

(۲) د لغاتې رابطه او روحاني تړون، ۵۳۵ - ۵۳۷ مخونه. ښايي دا اشتباه

ښاغلی اثر ته د ارزاني له دې شعر نه ور پېښه شوې وي: دې پر خوښکم کې عزيزه دوا له لومړي پران کې

حق دلته له عزيز نه په هېڅ ډول دامقصد نه راوځي، چې دادې دده نوم وي، بلکه
 د شعر نه دوی معنا وې اخيستی ش، ياد اچې د دوی کورنۍ په خوښکم کې عزيزې يا عزيزې خپل
 دي او يا يې مطلب دادې چې د دوی کورنۍ په خوښکم کې يوه درنه او مخزنه کورنه ده.

(۳) د ارزاني دېوان، ۸۸ مخ، د پښتو د کتابتون لاس کښلی نسخه.

له مخې دې نسخې او یا پاڼې غزلې درلودې چې (۱۴۰)، مخه کېدلې،
 (۱۴۰)، پاڼې پخپلوینې وې چې دوه سوه اتیا مخه کېدلې، په هر
 مخ کې یې پنځلس کرښې وې، چې په دې شمېر یې ټول بیتونه
 شپږ زره کرښې، استاد حبیبی د نسخې د پېښور په بالامانی کې
 د سید فضل صمداني په کتابتون کې لیدلې وه (۱)، د ده د ډېوان
 یوه بله نسخه د برتیش موزیم د پښتو په قلمی نسخو کې په
 (۲۷۹۶) نومره خوندي ده (۲)، ښاغلی رښتین د نسخې دارناني
 په خپل قلم کښي (۳)، خو د برتیش موزیم په فهرست کې دا ټکي
 نشته، د دې ډېوان د یوې نسخې نقل د ښوایه کتابتون
 کې هم شته (۴)، د دې ډېوان یوه نسخه د پېښور د موزیم
 په کتابخانه کې هم وه (۵)، د پېښور د پښتو اکیډمۍ په کتابتون
 او د محمد نواز خټک سره یې هم د ډېوان نسخې شته (۶)، او هم
 دارناني د پرش غزلې ښاغلی همېش خليل د ورکې خزانې په لړۍ
 ټوک کې خپرې کړي دي (۷).

- (۱) استاد حبیبی قلمی یادښت. (۲) د برتیش موزیم د پښتو نسخو کلاک، مخ، ۸۹، ۱۹۶۵ ع.
 (۳) وګورئ: هېواد، ۱۹ کال، ۱۶۱۶ ګڼه، ۱۳۴۶ ل. د زمري ۲۳، د ښاغلي رښتین پښتو دخلې نسخې لړۍ
 (۴) په دې لیکنه کې له همدې نسخې نه استفاده شوې ده. (۵) پښتو لړۍ کال، ۱۴ ګڼه، د مولانا
 عبدالقدوس قاسمي مقاله، د بایزید روښان مذهبي افکار، ۶۳، ورکه خزان، لومړۍ ټولۍ ۳۹-۹۲ مخونه.
 محمد نواز خټک دارناني ډېوان قلمي نسخې تر خپلې مړینې یوه اوونۍ وړاندې د پېښور پښتو اکیډمۍ
 ته له خپل مړ شویو نورو آثارو سره ولېږلې.
 (۷) ورکه خزان، ۱۸۲ - ۲۰۸ مخونه.

دار زانی د دېوان ټول شعرونه د تصوف او سلوک په باب
دي او د وحدت الوجود درانه بحثونه يې په خوښه ژبه پکې
لنځښتي او د کامل پير د موندنې سپارښتنه يې پکې کړې ده.

دی پخپله هم دخپل دېوان په باب وايي :

د فقير پښتو دېوان دی دادېوان حقاني خوان دی (۱)

بيا په همدې بولله کې وايي :

دی ريخته په څلور ژبو دی بيان په څو الوان دی (۲)

او ورپسې دخپل دېوان محتمليات پخپله پخپل شعر کې يادي

سره له دې چې ښاغلی هميشه خليل په ورکه خزانه (۳) او استاد

جبيي د پښتو ادبياتو په تاريخ (۴) کې دار زانی د اشعر د بايزيد

روښان او خيرالبيان په باب گڼي او وايي چې ار زانی خيرالبيان

ته دېوان ويلى دی ، خو دده دېوان له ژورې کتنې مخه دېره

ښه څرگندېږي چې فقير ده ځان ته ويلى نه بايزيد روښان ته

او پردې سربېره ټولو روښاني شاعرانو له ځان سره د فقير کلمه

راوړې او بايزيد روښان ته «مسکين» وايي نه «فقير» .

د فقير دېوان پښتو دی د سعدي دی له شېران

(۱) : دار زانی دېوان ، قلمی نسخه ، ۶۵ مخ .

(۲) : " " " " " " ۶۹ مخ .

(۳) : ټکوړه : ورکه خزانه ، لومړۍ ټوکه ، ۲۹۰ - ۳۹۱ مخونه .

(۴) : وگورئ : د پښتو ادبياتو تاريخ ، دوهم ټوک ، ۳۰۲ مخ .

دی خپله وینا منطق الطیر هم بولي او د لوی کلام (قرآن)
پښتو تفسیر یې هم بللې ده :

دغه شعر دی لوستلی پر خپل من منطق الطیر (۱)

* * *

دی د لوی کلام دی په پښتو کښای تفسیر دی (۲)

۲/۱۵ - دار زانی بی نومه مجموعه:

دار زانی پښتو دېوان د په لاس کې شخې له مخې په ۱۰۶ مخ
کې ختمېږي او په یوه رباعي کې وایي :

دا دېوان د لته تمام دی کل د دین په اهتمام دی

چې د دین پښتو کلام دی بیان له حق اسلام دی

بیا له « بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ » نه وروسته یوه بله مجموعه

پیلېږي چې تر بلو بلو سرلیکونو لاندې یې په پرله پسې

څلور پڼو مطالب نظم کړي دي . تر اوسه په پښتو کې لومړي

شاعر دی چې په څلوریزو کې یې سر موښتي او اوښ ده مطالب

راوړي دي . د دې مجموعه سرلیکونه : « حمد ، نعت ، ادب ، مېوه -

داره ونه (خیر سول) د حسن منصور و صف ، د ژوند او -

۱۵: د دار زانی دېوان (قلعي نسخه) ۸۷ مخ

۱۱ " " " " " " " " " " " "

او مه کډلو بیان، نصیحت، اخلاص بیان، طمع، دینج بنا ی. مسلمانان بیان، د شریعت بیان اوله دې وروسته یې دروېښان تصوف اته پورې خپلې، د الله تعالی پاک نوم یادول، د خلک د کردش بیان، د مرگ بیان، «اونور دی. د مجموعه د دېوان له ۱۰۶ مخ نه وروسته چې دېوان ختم شوی شروع کېږي او بیا تر ۳۱۸ مخ پورې رسېدلی، خوبیا هم تدرسه شوې نه ده اونور نسخه نیمکړې ده، له دې نه ښکاري چې دارناني د مجموعه چې د روښاني لارې مهم مطالب یې پکې ویلي، ده دېوان نه زیاته او لویه وه.

۲/۱۶ - د حضرت رسول خوب:

د حضرت رسول خوب دارناني بله لیکنه ده چې دیوی بې قی قلمي مجموعې په اوومه برخه کې په ځانگړې توګه خوندی شوی ده. په دې نسخه کې په ۶۳ بېلو بېلو برخو کې د پښتو د پخوانیو ویناوالو ویناوې راغلي دي او د کلتور او اطلاعات وزارت په خطي کتابتون کې ساتله کېږي (۱).

(۱) وګورئ: د پښتو پخوانۍ تذکرې، حبیب الله رفیع، د تاریخ ادب قولنې خپرونه، ۶۴ مخ.

(۲) د زیاتې پېژندګلوۍ لپاره وګورئ: کتاب مجله، لومړی کال، لومړۍ ګڼه.

(د ۱۳۵۲ کال ودي - غبرګلي) د پښتو ټولنیزو لومړي مجموعې «د لیکونکي مقاله».

په دې رساله کې ارزاني د حضرت محمد (ص)، يو خوب تشرېح -
کړې دی :

دا کيسه په دې څلوريزه پيل شوی :
 (واوړه) ای د آدم زوی وڅ به در شمی یوه لوی
 که هغه خواري وویږي تا به بل کاندې له زوی

* * *

او د پای څلورین ه یې داده :
 ارزاني ولې نه ژاړې خپل مقصود ولې نه غواړې
 هوی ستا د عمر شپې څوک ولاړې دی څوک ولاړې
 همد اکيسه د عبد الغني کاسی په جوړنگ کې د « فقير سيلان »
 په نامه ^{د الفاظ په اړه تغیر} راغلې ده ، خو له سبک ، جوړې سبت او څلوريزی توب
 څخه یې څرگند بڼې چې ویونکی به یې ارزاني وي .

۴/۱۷ - دارزاني نشر:

دارزاني د نثر هم یوه کوچنۍ رساله شته چې د ده له بشپړه
 د پوښت سر یوځای وه او استاد حبیبی خوښوونې ترې کړې دی (۲) .

۱۱) دا جوړنگ د بیانات افغانی په نامه په ۱۱۴۲ هـ ق کال په ملتان کې د عبد الغني

کاسی په قلم کښل شوی او خطی نسخې د لیکونکي په کتابتون کې خوندي ده .
 د زياتي پېژندګلو په لپاره وکړئ : ادبي ستوری د لیکونکي تالیف ، ۱۳۵۳ - پښتو ژبه .

۱۲) دا یادونه د بنسټونه او وړاندې استاد حبیبی ماته رسپارلی و .

په دې نثر کې هم لومړۍ ديني مسايل او د اسلام پيښه بناوي -
 بيان شوي دي ، بيا يې دروېنا نې تصوف اته مقامات پکې څېړلي ،
 ورپسې يې روح څېړلې لکه : روح جاري ، روح مقيم ، روح امين
 روح قدسي او په دې پسې يې نور مسايل راوړي دي .

دارن آقي نثر د بيا زید وېنا نې په نسبت ډېر روان ، خون
 له وينک سره سم او سجع ډېر کمه پکې ده .

د دې نثر يو کوچنی ټوټه به د نمونې په توگه ولولو:
 « ترو ذکر دې ورکه - دسره اندامونه خدای کړي دي ،
 دهر اندام بخره شته ، سترگې خدای کتولره کړي دي او
 خله (خوله) خدای خبرولره کړې ده ، او پوره خدای دم
 لره کړي دا ، او غونډ خدای او رېډولره کړي دي او پښې
 خدای يانه لره کړي دي او زړه خدای ياد لره کړي دي چې هيڅ
 دم د خدای له ياده مه يې تش نښاسه او مه يې وباسه » .

۵/۱۸ - چهار رما (۱):

اخوند در وېزه په تذکرة الابرار کې دده يو کتاب د -
 « چهار رما » په نامه هم يادوي (۱) ، چې استاد جيبې په پښتانه
 کې هم دانوم راخيستی (۲) ، خو پوهاند سبتي د پښتو ادب تاريخ -

(۱) : تذکرة الابرار والاشرار ، ۱۴۹ مخ .

(۲) : پښتانه شعرا ، لومړۍ ټوکه ، ۲۴ مخ .

کې د انوم يې له کوم سنده « چار رساله - چار زبان » ښودلی دی، د
ادبیاتو د تاریخ په کتاب کې يې بیا د انوم د راوړنې په حواله « چهار
رساله » کښلی دی (۲۰).

څرنگه چې د دې کتاب نسخې په لاس کې نشته نو نشي ویل کېدای
چې اصلي نوم به یې څه وي، البته کېدای شي چې اخوند دروېزه
دا کتاب لیدلی وي نو ځکه یې « چهار ما » بللی دی.

۱۹-۲۰-۲۱-۶-۸۷ - د ارناني عربي، فارسي او هندي شعرونه

اخواند دروېزه لیکي:

« ارناني چون بتن فهم و فحيم زبان بود، در انواع ضلالت
و بدعت شعرا افغاني، فارسي و هندی و عربي بيان کرده » (۳).
ارناني پخپله هم وايي:

دی ريخته په څلور ټوبو دی بيان په څو الوان دی (۴)

* * *

په اوبدلی داچو تاري يا: هر غزل يې د دلتاري
په څلور ټوبو اوبدلی د ارناني افغان کھنار دی (۵)

(۱): د پښتو ادب تاريخ، ۳۷ مخ.

(۲): د پښتو ادبياتو تاريخ، صديق الله. دروېزه، دا د بياتو پوهنې د څلورم ټوک لې پاي،
د پوهنتون گسترې چاپ، د ارناني برخه.

(۳): تذکرة الابرار والاشعار، ۱۴۹ مخ.

(۴): د ارناني دېوان، ۶۶ مخ.

(۵): د ارناني په قلمي دېوان پورې نښتي مجموعه.

حافظ عبد القدوس قاسمی لیکي :

”ده په فارسي ، هندي او پښتو درې ژبو کې شاعري کوله
او په هره ژبه کې یې یو یو دیوان لرلو ، دده فارسي او هندي
اشعار لا وړک دي (۱) .

ښاغلی همېش لیکي :

”ارناني دخپل دور يو فصیح او بلیغ شاعر ؤ چې د پښتو
نه یې علاوه په فارسي ، عربي او هندي کې هم اشعار ویلي
دي ، بلکه په دغه درې واکه ژبو کې یې لکه د پښتو دیوانونه پکښې
دي “ (۲) .

دا ټول پخواني او اوسني روایات څرګندوي چې ده هم
لکه خپل پېر میاړو ښان غوندې په څلورو ژبو وینا کړې
خوله بده مرغه چې د عربي ، فارسي او هندي اشعارو بېلګې
یې لاتراوسه نه دي ترلاسه شوې او دا دیوانونه یې وړک دي .

۹/۲۲- دارزانی مگويا ت:

د د ښایيانو پېرې خبرې په رمز او اشاره دی او خصوصاً
ارزانی هرځای وايي چې زما خبره رمز او اشاره ده ، نه پوره
خبره نشم کولای او له دې اړخه حال نشم ویلاي :

(۱) : پښتو مجله ، لومړۍ کال ، څلورمه کچه (۱۳۵۹) .

(۲) : ورکه خزانه ، لومړۍ ټوکه ، ۳۹ مخ .

د فقيروينا د سره رښتيا نه وايي د ترسه

نو په دې اساس دده په شعرونو کې داسې خبرې هم راغلي چې هغه بايد هرچاته ونشي، كله چې يې دا ديوان -
نښتيا وه نو دا مگويا ت شعرونه به يې ترې بېل كړي اوله ځانه
سره يې خوندي كړي دي، په دې برخه کې دى پخپله صراحت -
كوي :

دال - د دې ديوان خبرې كل د زړه دى مرغلرې
واپه كو (ي) يې دي پيلي كل مگوۍ شوې ځنې لري (۱)

او دا صراحت ښيي چې ده به د مگويا ت مجموعه بېله جوړه كړې
اوله ځانه سر ساتلې وي، كاش دا خبرې هم تر لاسه شوې وای چې
د دوى دن په له اصلي خبرونه خبر شوي وای !

(۲۱) ملا عمر

ملا عمر خو پشكي دارن آئى وروڼ دى، دى هم
د علم او قلم څښتن كښل شوى، په تذكرة الابرا
او حالنامه کې يې نوم راغلى او وروستيو اخځو
هم ياد كړى دى.

۱۱: د دارن آئى ديوان، قلمى نسخه، ۹۹ مخ.

۱/۲۳ - د ملا عمر شعرونه:

د ملا عمر شعر ونه تر اوسه چېرې نه و وليدل شوي، يوازې
استاد حبيبي د پښتو ادبياتو په تاريخ کې کښلي چې دده او دده
د بدل وروړوړ علی محمد په شعرونو به د دې اثر په درېيم ټوک
کې خبرې وکړي، تر اوسه د پښتو ادبياتو د تاريخ درېيم
ټوک نه دی خپور شوی، نو ځکه د ملا عمر شعرونه د چالاس نه
ته نه دي رسېدلي، له ماسره د عبد الفتی کاسی د «بیانات افغان»
په دوهمه برخه کې د عمر په نامه یو نظم شته، د دې جوړک
زياتي ويناوي د روښانيانو ښکاري نو ځکه نه دا ټکل له مخې
دا شعر د عمر روښاني «گڼم او دا چې د فکر او محنت له
مخې هم دا شعر د روښاني شعرو او د مکتب ښکاري، دا ټکل
لاسي پياوړی کوي، د دې شعر کسر دادی:
دکورغه تلگه خونه، چې دريځه شته نه يې وروڼه
په کور کې دېدانو بنادې نشته لور د لور، عذابونه

(۳) علي محمد

ملا علی محمد دارن آبی بل وروړدی، دی هم ښه ادیب
او د خوږې وينا خاوند دی، په تذکرة الابرا او حالنامه کې يې

(۱) د کورنۍ: د پښتو ادبياتو تاريخ، ۲۸۲ مخ.

نوم راغلی او ور و ستیوا خنوخو نوم بنو دلی دی.

۱/۲۴ - دعای محمد شایسته:

ماته د عبد الغنی کاسی له جوړنگ نه دمیا علی محمد په -
 نامه هم یو نظم لاس ته راغلی چې په ادبی ستوری کې مې
 خوندی کړی او اټکل کېږي چې دا شعر هم دده دی (۱).
 ځینې کسانو د حالنامې بشپړ وونکی علی محمد مخلص او دا
 علی محمد یو بللی دی، خو څرنگه چې دار زاتی پلار دده د
 خپل صراحت له مخې برهان نومېده نو ځکه ددی علی محمد
 پلار هم برهان دی، سره له دې چې د حالنامې در اغوندونکي
 علی محمد پلار دده د خپل صراحت له مخې ابا بکر کندهاری
 دی نو ځکه دواړه علی محمد، یو تن نه دی او د مخلص تخلص
 هم باید دیو له نامه سره مل کړونه د دواړو.

د عبد الغنی کاسی له جوړنگ نه دمیا علی محمد تر لاسه
 شوی شعر چې په قوی اټکل د همدې علی محمد دی یو
 خاص ډول جوړېښت لري، تصوفی مطالب پکې راغښتل شوي
 او د شعر جوړېښت یې داسې دی چې په ویلو سره یې سړی
 دیو له خاص آهنگ احساس پکې کوي او دا ښيي چې دا
 او دنورو شاعرانو دې ته ورته شعرونه به چې په دې -

(۱): وګورئ: ادبی ستوری، لومړی شاعر.

جو تک کې خو ندي دي په خاصو صوفيانه حلقو کې په يوه ځای
 وزن ويل کېدل (۱)، او چې يوځل بېرته تر شا وگورواو د
 بايزيد روښان له خوا د سرودونو د جوړولو په برخه کې -
 دده له خوا د سلوک د سرود ايجاد راپا د کړو نو بيا دا اېټکل -
 هم کولای شو چې دا خاص ډول شعرونه به له همدغه سرود
 سره چې بايزيد روښان ورته جوړ کړي وو، ويل کېدل
 او روحی تزکیه به يې ترې تر لاسه کوله (۲)، او هم د دې
 جو تک هغه شاعران چې شعرونه يې د علی محمد دی شکرته وړته
 دي، روښاني شاعران گڼلای شو.

(۴) میرزا خان انصاري

میرزا خان انصاري د بايزيد روښان لمسی او د
 روښاني تصوف او لارې روښانوونکی شاعر دی.

۱-۲۵ - د میرزا خان دېوان:

د میرزا خان انصاري دېوان د دې برخې لري، دده
 دېوان په لومړنۍ برخه کې يوه او نه ده الفنامه ده، بيا -

(۱): د دې صوفيانو حلقې په باب وگورئ: ادبي ستوري له ۱-۱۷ مخ پرې.

(۲): وگورئ: په همدې وصاله کې د روښان د پخوانو آثارو برخه.

بولی (قصیدی)، او ورپسې بد لې (غزلې) راغلي دي، د چاپي نسخې
ټول پاڼې يې ۲۵۲ پتې دي (۱).

د ميرزا خان انصاري د دېوان نسخې د لندن، پېښور، کابل
او په ځينو نورو کتابخانو کې شته، خو نسخې يې په برتس موزيم
کې خوندي دي، د دې نسخې يې د پينځو ټولنې په کتابتون کې يوه
يې د اطلاعاتو او کلتور وزارت په خطي کتابتون کې، يوه يې په
کوټه کې د سيال کاکړ په کتابتون کې او يوه نيمگړې نسخه يې
د ليکونکي په کتابتون کې ده او نورې نسخې يې هم په
بېلو- بېلو کتابتونو کې شته، يوه نسخه يې چې د دوشاخو
له مخې ترتيب شوې ده په پخوانو په ۱۳۳۴ هـ ق کال د کند هاري
تاجر انوله خوا په لاهور کې د دېوان ميرزا هدا فاني په
نامه خپره شوې ده، او هم يې يوه نيمگړې نسخه هېښ خليل
په پېښور کې خپره کړې ده او بيا يې نسبتاً بشپړ متن په ۱۳۵۴ هـ ق
کال پينځو ټولنې د خو خطي نسخو تر مقابلي وړسته
چاپ کړی دی. دده د دېوان خو خوسنوي د روسي ختيځ پوهنځي
د وړن په مجموعه کې هم خوندي دي (۲)، په چين بې نظير گلشن روڼ
کې يې هم دوو يوناخوسنوي راغلي دي (۳).

(۱) د دې نسخې د لياقت پېښ ند گلوي لپاره وگورئ: د نېري د ۱۳۵۲ کال په لکيون

کې د ليکونکي مقاله.

(۲) وگورئ: د وړن مجموعه «کيسستوماتي» د ۱۸۷۷ع کال چاپ ۲۵۲-۲۷۳ مخونه.

(۳) وگورئ: د پينځو پخوانو اند تڼ کړې، د ليکونکي اثر، وروستيو برخه.

دمیرن اځان انصاری په شعر کې هم روښانی لاره او
مسلك تشېح شوی دی او شعر ونه یې د ژبې له پلوه هم دارحُبت
وېدي .

(۵) - دولت لوانسې

دولت لوانسې د پښتو یو ځون شاعر، دمیا روښان
مرید او د دېوان خاوند دی ، اتهکل کېږي چې د لسمې پېړۍ
په دوهمه نیمایي کې به ن پېږېدلی وي .

۱۲۶ - د دولت دېوان :

د دولت لوانسې نه یو لوی دېوان پاتې دی چې بدلي ، بوللي ،
توحي ، دوه ايز (مثنوي) او د شعر نور ډولونه پکې خوندي دي ،
تر اوسه لومړی شاعر دی چې په رکنی عر و موسمي پاڼي -
ويلي او موب ته را پرې ايښي دي (۱) ، دده د دېوان يوه نسخه
په برتېش موزيم کې خوندي ده ، دوي نسخې يې دهند درامپن
په رضا لايبريرۍ کې ، يوه يې په کابل او بله د غزني د لېبرورۍ
په کتابتون کې ساتله کېږي (۲) .

(۱) : د تفصيل له پاره وگورئ : د دولت لوانسې دېوان سرين ، داستاد رشاد ليکنه .

(۲) : د دې نسخې پته ماته کمران ملگري بناغلي هېوادمل له بلوېلو اخځونو څخه ترلاسه کېدې .

یوه نسخه یې دهند په د لایبریرۍ کې شته (۱)، او چاپي نسخه یې لومړۍ ځل د پښتو ټولنې له خوا د بایزید روښان د نړېوال - سمینار په ویاړن موږ لاسوته راوړسېدله.

دده شعر هم لکه د نورو روښانی ویناوالو غونډې د تصوف او سلوک له بحثونو ډک او د روښانی لارې د روښانولو په برخه کې لکه د نورو روښانی آثارو غونډې یو ګټور او د پښتو شعر خون اشر دی.

دده دېوان پیل او په درېو دفترونو ویشل شوی دی، دی هم د نورو روښانیانو غونډې الف ناستې لري او د شعر محتوی یې د نورو روښانیانو سره توپیر نه لري. د دولت نوري لیکنې تر اوسه نه دي پېژندل شوي او زموږ په لاس کې نشته.

(۶) - علی محمد مخلص

علی محمد مخلص د ابا بکر کند هارې نوي او د حالنا مې راغونډ و ټکی یو روښانی لیکوال او شاعر دی. دی په - روښانی شاعرانو کې زیات شهرت لري، میرزاخان انصاري او دولت روښانی یې یادونه کړې او د خونې وینا خاوند یې ګڼي دی.

(۱)، دهند په کتابخانو کې د پښتو خطي نسخې، ۶۵-۶۶ مخونه.

۱/۲۷ - حالنامه :

په حالنامه کې باين يه روښان خپل حال ليکلی ؤ (موږ مخکې خبرې پرې وکړې) بيا د اکتاب د اورنگ نېټه په وخت کې دده يو عالم مريد له سره راغونډ کړ او د روښانيانو پاټي احوالونه يې پرې ورننات کړل. د حالنامې په يوازېنځه نسخه باندې چې د عليکې په پوهنتون کې ساتله کېږي ليکل شوی :

« حالنامه ميا روښان مشکل آسان از تاليف علو خان شينواری »

خو په سرينه کې د مؤلف نوم علي محمد کند هاری د بابر زوی دی،^(۱) حينو اخځونو داسې علی محمد دار زانی وروړ بللی دی، خو دار زانی او د دې علی محمد د پلرونو د نامه سر بېلتون دا خبره يې باور کوي او موږ مخکې خبرې پرې وکړې. همداراز دا علی محمد خان د بايزيد انصاري دکورنۍ مريد او خادم گڼي نه پخپله د بايزيد، سر له دې چې علی محمد د بايزيد د لارې او سترگې مل ؤ او کله چې روښان پير از زانی هند ته واستاوه نو علی محمد او ملا عمر چې دار زانی وروڼه وو، همدلته ورسره پاتې شول^(۲)، د حالنامې په سرينه کې -

علي محمد په دې ټکو ليکي :

(۱) : کابل مجله، ۱۳۴۳ هـ ش کال، د دوهمه گڼه، د مياړوښان حالنامه، د ښاغلي رښتين ليکنه.

(۲) : تذکره الابلد، ۱۴۹ مخ (دا اثر وايي چې از زانی له بايزيد نه ولاړ، خو حالنامه وايي چې بايزيد واستاوه.)

«الحمد لله، حمد آکثراً۔ بعد حقیر فقیر علی محمد ابن ابابکر قندهاری
 مرید و خادم خاندان بایزید انصاری قدس الله سره العزیز...»
 د حالنامې میګرو فلم د کابل پښتو ټولنې او د پښتو پښتو
 اکېډمۍ ته رارسېدلی او بڼائی چې په سپر لوسرې د روښانیا نو
 په باب ډېرې نورې تاریکې هم روښانه شي.

۲۸/۲- د علی محمد مخلص د پوان:

میرزا خان انصاری او دولت لوانی د مخلص مخلصانه -
 یا دونه کوي او شاعري یې ستایي. د دده د پوان نسخې ډېرې
 کمیابې دي، یوه نسخه یې په برتاش موزیم کې په (۶۷۵۶) نومره
 خوندي ده (۲)، او هم د روحانی رابطې او روښانی تړون کتاب
 له اخځونو (ماخذونو) څخه ښکاري چې د مخلص د دېوان کومه
 نسخه د دې کتاب له مؤلف سره هم وه او دده یو نیم غزل یې -
 تری را خستی دی (۳).

۲۹- رساله:

دایوه منشور تصوفی رساله ده چې منظومې برخې هم لري
 د دې رسالې یوه خطی نسخه د بیکال ایشیا تنک سوسایټي په کتابتون -
 (۱)، کابل مجله، ۱۳۴۲ هـ ش کال، دوهمه کچه.

(۲): وګورئ: د برتانیای د خطي نسخو کتلاک، د ۱۹۶۵ کال چاپ.

(۳): وګورئ: د روحانی رابطې او روحانی تړون.

کې خوندي ده چې (۱۳) پاڼې لري او مخلص خپل نوم داسې پکې
راوړی دی :

و مخلص، ته يې څرکند په هر اوان کـــ
مرگ، ژوندون، حشر، قیامت څو مقاماتـــه (۱)

(۷) واصل روښاني

واصل يو بل نامتو روښاني شاعر دی چې په يوولسمه

هجري پېړۍ کې يې ژوند کاوه او د حالنامې هغه نسخه چې د
دېستان مذاهب مؤلف استفاده ترې کړې، له ده سره وه
او اټکل کېږي چې د ميا واصل روښاني او د دېستان مذاهب
د مؤلف ليدنه کتنه تر ۱۰۵۷ کال وروسته او تر ۱۰۶۳ هـ و کال
مخکې شوې ده (۲).

۱/۳۰ - د واصل پښتو دېوان :

د واصل د اشعارو بشپړ دېوان لاتر اوسه لاس ته نه دی
راغلی، خو د نورو روښاني شاعرانو د دېوانونو
له مخې اټکل کېږي چې ده به هم لوی دېوان درلود. د واصل
يو انځور يوه بوللې او پښتلي غزلې دملا اختر له بياض نه داستاد

(۱) د هند د کتابخانې پښتو خطي نسخې، ۱۱ - ۱۲ مخونه.

(۲) وګورئ: د واصل روښاني د څو شعرونو سرچينه، د استاد عبدالکوکړ شاليد.

عبد الشکور رشاد په زیار تر لاسه شوی چې د خوش شعر ونه په نامه
 د روښان سمینار له پاره د پښتو ټولنې له خوا خپره شوې او
 د واصل د دېوان یوه بشپړه نسخه ښاغلی هېوادمل دهند په
 رضا لایبریرۍ کې ومونده چې په ۱۱۸۶ هـ ق کال ملا عطاء الله
 لیکلي او (۹۸) پاڼې لري (۱).

۳۱/۲ - د واصل الفنا مې :

د واصل درې الفنا مې چې له الف نه تر یا پورې د مریخ
 په بڼه ویلی شوی دی او په هر بند کې یې یو یو حرف عرفاني
 تفسیر لري د عبد الغنی کاسی په جونګ کې خوندي دي چې
 د کاتب الحروف په سرینه او تصحیح د کابل پښتو ټولنې له
 خوا په ۱۳۶۰ هـ ش کال د کابل مجلې خپرې کړي دي .

۳۲/۲ - د واصل درې شعرونه :

پوهاند رشاد لیکي : د تاشکند په خطي کتابخانه کې د دېوان^{محل}
 په نامه یو کتاب خوندي دی، د دې دېوان شروع داسی شوی ده :
 منکشف شد تار موز علم الاسماء
 ماسوی الله در نیاید در نظر اصلا
 د کتلاک مؤلف ورته کښلی دي : د دادیوه هندي شاعر -

(۱۷) : دهند د کتابخانې پښتو قلمی نسخې، ۱۰۳ مخ.

د پالسي اشعار و مجموعه ده^(۱) موږ چې دې ته وگورو چې
 روښانيانو په خړش بوليکني کولای شوې نف و يلاي شو چې
 بنياني و اصل به دري شعرونه هم ويلاي وي، خو بيا هم خود
 نسخه ونه کله شي پر پکې حکم نشو کولای.

(۸) خواجه محمد روښاني

خواجه محمد يوبل روښاني شاعر دی چې په حالنامه
 کې يې يا دونه شوې ده.

۱۲۳- د خواجه محمد شعرونه:

د حالنامې په ۴۰۹ مخ کې د خليفه خواجه محمد شعرونه
 راغلي دي، سره له دې چې دا اشعار کاتب غلط ليکلي خو بيا
 هم لوستل کېدای شي، ژبه يې کندهاري ده او د شعرونو
 بحر يې لنډ دی.

ما ته يو جونگ لاس ته راغلی چې په پېښور کې بنياسه خان نومي
 کښلی دی، په دې جونگ کې د خواجه محمد په نامه پاړسي خوندی
 وو، دا شعرونه دوه ډوله وو، يو ډول يې لنډ بحر کې په يوځای

(۱) : وکړی : د همدې شعرونو سريره ، ۱۶ مخ .

(۲) : روښانيان يا د مغول تاريخيان ، ۱۱۹ مخ .

دول لیکل شوی وو، چې دواړو دولو بېلې - بېلې بڼې درلودې او د یوه شاعر نه بکار، کېدل، خو کله چې د خواجه محمد له دېوان سره مخامخ کېدل، نو له هله وروسته د لاس شول. اوس چې دا موضوع رابرسېره کېږي، زه فکر کوم چې دا خاص ډول شعرونه دي چې په لنډېجر کې ویل شوي دي همدې خواجه وي چې د کتاب او راغونډونکي له خوا به د بڼې په دېوان ورکړ شوي وي او یا هم څرنگه چې خواجه محمد بڼې پخپله د تصوف او سلوک د لارې لاروی و، نو ښایي چې دې به د باینید پیر د کورنۍ مرید و، دا خبره په دې هم پیاوړې کېږي چې بڼې د باینید روښان مخلصان و او خصوصاً دده د اېو بیت خور دا ټول لاسي پیاوړې کوي؛

پیر روښان د میان علی د میان پنجوشه

هسې پورته پسې تللی د ازغیر دی (۱)
او همدې خواجه بڼې د عالمانی د راغونډونکي معاصر او د لاس د ادیب پخوانی لاروی و.

(۹) کریمداد

کریمداد د روښانی کورنۍ یا روښانی لارې یو تکړه غړی دی چې د دېوان تر لاسه کېدلو یې له نغور کۍ نه راویوست، فکر کېده چې دی به د جلال الدین زوی کریمداد (چې د باینید روښان لسی دی) وي، خو په پايله کې د «بڼې» ټکي دې -

ددی خیال ماتی و رانه کپی ده (۱)

۱/۳۴- دکریمداد پښتو شعرونه:

دکریمداد روښانی د پښتو شعرونو نیمګړی دېوان تلاس شوی
چې د انډیا آفس لندن په کتابتون کې ساتل کېږي، له دې دېوانه
د پېښور پښتو اکیډمۍ نقل اخېستی او خپور کړی یې دی (۲).
ددېوان سرلیک ته نوک پورې رسېدلي او دانګاروي چې
دده دېوان یوه برخه حتی زیاته برخه نیمه خوا شوې ده، حکم
موږ وینو چې داکثر و شاعرانو دده ولسی، پهل دیفو کې
دېرې غزلې خوندي کېږي.

دکریمداد شعر خوب او روان دی، ځای په ځای یې لکه
د نورو روښانیانو غوندې دکامل پیس وجود ضروري ګڼلای
او بایزید روښان یې د دین سقراط بللی دی (۳).

۲/۳۵- دکریمداد پاپسی وینا:

دکریمداد د پښتو دېوان په پای کې دده پاپسی وینا هم.

(۱): دکریمداد دېوان سرلیک.

(۲): ددېوان د پښتو اکېډمۍ له خوا په ۱۹۹۳ کال په سلونو کې خپور شوی.

او په سرلیک کې یې دده په ژوند او وینا عالمانه او محققانه رڼا اچول شوې ده.

(۳): دتفصیل له پلوه وګورئ: دکریمداد دېوان.

راغلي ده او ښاي چې پاړسي وينا يې هم ووله نه وي تر لاسه شوې او له منځه تللې وي .

د کريمداد په دري شعر ونوکې دده نوم نشته بلکه د عيشي په نامه راغلي دي او هم په دې شعرونو کې ځان عيشي ښکېلي خو څرگنده نه ده چې ددې دېوان مصحح ښاغلی خيال بخاري - دا کلام يوازې له دې امله چې د کريمداد له دېوان سره موندلې راغلی ، دده بولي او که بل کوم دليل هم لري .

په هر حال تر اوسه دا وينا هم دده بله کڼې وي او موږ يې د کريمداد پاړسي وينا بولو .

۱۱) قادر د روښاني

قادر داد هم يو روښاني شاعر او د خوښې وينا تنښت دی ، د ورکې وينا راپېدا کېدو او په خيبر ادب او ورکه خزانه ، کي يې خوندي کېدلو داد ب په نېم وپېژانده ، دی هم د روښاني دکورنۍ غړی او دده کودی ؤ ۱۱) .

۱/۳۶ - د قادر د شعرونه :

د قادر داد ووله وينا لاتر اوسه نه ده تر لاسه شوې ، يوازې -

۱۱) : وگورئ : ورکه خزانه ، ۳۹۴ ، ۲۹۵ ، ۲۹۶ مخونه .

پنځلس پاڙي يې په ډورکه خزانه کې راغلي دي ، شعريې خوب ،
روان او دروېښاني لارې روښنا نوښتګۍ دی او هم دده په شعر
کې د مينې سويې ترانې راغلي او پر روښاني ادب يې عشقي وينا
هم ورزياته کړې ده (۱) .

(۱۱) اور سکنزی

اورکزی همدرو بنیانو یو متاخر شاعر دی چې
ددولمې پېر په دوهمه نیمایي کې یې ژوند کاوه، ده
وینا لومړی ځل د خیاباد او بیا ورکې خزانې خوندي کړېده.
اورکزی یې نوم نه ښکاري، برېښي چې دی به په قام او کړي
ؤ، معلومه نه ده چې دده نوم به څه ؤ، په کورته کې د
ښاغلی سیال ګاڼ په کورني کتابتون کې د قابل اورکزی
په نامه یو دېوان خوندي دی چې د احمد شاه بابا په وخت کې
ژوند کاوه (۲)، اوله روښاني اورکزي سره یې د ژوند
وخت یو دی نو کېدای شي چې قابل اورکزی همدروښانی -

داده دوینا او دده دپیش ندگمړی له پاره وگورئ: خيبر ادب، ص ۱۷
شینواری، ۱۹۵۸ع کال، له ۲۶ تر ۴۲ مخ پوښې، وډکه خزانه لومړۍ

٤١٩٤ ، له ٢٠٩ تر ٢٣٢ او ٦٤٥-٣٩٥ مخونه .

(۷۲) : دا خبره بناغلی سیال کاکر راتہ کرچا دہ .

اورکزی وی ، خوبیا هم داخبره هله سپینیدی سې چې د قابل
اورکزی دېوان ولوستل شي .

۱۳۷- داورکزی شعرونه :

اورکزی د دېوان خاوند ښکاري ، خواښه عشقی شعرونه
لري ، خومون ته یې د کو تو په شمېر شعرونه لاس ته راغلي دي ،
د روښانه لارې تکړه لاروی او دروښان پیر کلک علاقمند
دی ، وایي :

رامد د بایزید مکین کړ په تقوی کې مې متین کړه
د عقبی د معاش فکر ، همد د ده په رهبري کړم

۱۳۸- شیخ آدم روښانی

آدم د پښتورغونې دېوان لرونکی شاعر دی چې په یوولسمه
هجري پېړۍ کې یې ژوند کړی او د اشنخړ په شاوخوا کې
استېدلی دی ، دا ورنگ زېب د واکمنۍ په وخت کې یې ژوند کاو
او خواښه شعرونه یې ویلي دي .

۱۳۸- د آدم دېوان :

له آدم نه یو بشپړ دېوان پاتې دی چې نسخه یې ښکېلای
او لوېدیځي لري ، تر لاسه شوې پاڼې یې ۱۰۸ دي او تر لاسه شوې-

وينا يې دوو نيموزو بښتونو ته رسېږي او وايي :
د دوو بين قلا به کهم پرې دې وې وې
برکت مې په اواز کې د کامل شسته ۱۱

۱۲) ميرخان روښاني

ميرخان هم يو لرغونی روښاني شاعر دی چې ميرانزا-
حنان د روښاني شاعرانو په ډله کې ياد کېږي او د دولت
په دېوان کې يې يوې اوږدې قصيدې ځای نيولی دی.

۱/۳۹ - د ميرخان دېوان :

د ميرخان د دېوان يوه نسخه په تاجکستان کې له عبدالغني
ميرزايف سره وه چې تر اوسه سپړله شوې او خپله شوې نه ده وپلورلې.

۱) ادبي ستوری ، د ليکوال اشرف دوهم ټوک ، ۱ - ۲۴ مخونه .

۲) هدا پورتنی اشرف ۲۵ - ۲۸ مخونه .

(٤) روښاني ډوله ليکني

روښانيانو په پښتو ادب کې داسې لاره پرانستې ده ، چې
حتی دده مخالفانو هم په دې لاره له تلو نه ډډه نشو کولای
اڅوند در وېزه ځان مجبور ګناه چې لکه د بايزيد روښان
غوندې مسجع نثر و ليکي او زامنو او ملګرو خړي پخپلو ليکنو
کې حتی په هغه لاره هم پل ايښی چې در وېزه هغه د بايزيد
روښان د کفر دليل ګناه لکه وحدت الوجود چې در وېزه ده
د کریماد په وينا کې هم په ډګه خوله تائيد شوی او دا کار
هم ثابتوي چې له روښانيانو سره در وېزه يانې مخالفت د دين
او عقيدې په اساس نه بلکه د پردو او د پښتنو د ښه و په لاسه و
له دې نه چې تر شى د پخوانيو وينا والو ځينې داسې ويناې
هم شته چې ظاهر خود روښان پير او روښاني لارې يا دونه
نه لري ، خود وينا الفاظ او محتى يې دا شاهدي ورکوي -

چې دا ويناوال هم د روښاني روښانه لارې لاروي دي او -
 دلته دخو همدغسې ويناوالو د ويناو او ليکنې يادونه کېږي .
 زه اټکل کوم چې دا کسان هم روښان وو خو څرنگه چې د وينا
 په ترلاسه شويو نمونو کې يې صراحت نشته نو ځکه پر پکړۍ
 حکم نه پرې کوم او دا وړو او پلنو څېړنو په هيله يې د دې
 ليکنې پلمنه کې لېندويان راځايم .

« اخوند ميا داد »

اخواند ميا داد د پښتو صوفي شاعر دی چې د اټکل له مخې يې
 په يوولسمه پېړۍ کې ژوند کاوه ، موږ په روښاني
 شجره کې د بايزيد روښان يو لمسی چې د جلال الدين نوي دی ،
 د ميا داد په نامه پېژنو او هم د روښان په پلارڅه شجره کې دده
 يو دتره کېوسی هم ميا داد نومېږي .

١/٤ - د ميا داد شعرونه :

د ميا داد يو هغه شعر چې د عبدالغني کاسي له جونگ نه
 زما لاس ته راغلی دی روښاني جوړه لري او د خاصې صوفيانه
 حلقې (چې مخکې ياده شوه) سره اړه لري ، همداران دده څو
 شعرونه د ملا ښايسته خان په جونگ کې هم شته (چې ما په
 ادبي ستورې کې خوندي کړي دي) قاضي عبدالحليم اش د —

د شېخ رحمار کا صاحب خلیفہ کهنی او د اتمانز وینې ښودلی
 دی، دده د ژوند زمانه یې له ۱۱۰۰ هـ ق کال نه راوړسته
 اټکل کېږي ده دا، نه له دې کبله چې دده یو تر لاسه شوی شعر
 د خالصې صوفیانه خلقې سره اړه لري اټکل کوم چې اخوند میاداد
 به روښانی شاعر و، دده د پوهان یوه نسخه په کهنه کې د ښاغلی
 سیال کا که په کتابتون کې خوندي ده (۲)، نو کله چې دا نسخه
 و خپرل شي امکان شته چې داسې ټکي تر لاسه شي چې دده په
 روحانیت سره پېره دده روښانیت هم ترې تر کونو شي.

(۲) شېخ فرید

شېخ فرید هم لرغونی شاعر دی او د وینا پېژن
 پاتې دي.

۱/۴۱ - د شېخ فرید شعرونه:

دده یو شعر ښاغلی اش په خپل تېر هېر شاعران کې خوندي
 کېږي اوله یوه هغه جوړنگ نه یې چې په قصود کې لیکلی شوی،
 راخیستی دی.

خړنگه چې له یوې خوا په تېر هېر شاعران کې (۳) دده -

(۱): تېر هېر شاعران، ۱، ۲، له ۲۹ مخ نه وروسته.

(۲): دا خبره سیال کا که راته کېږي ده.

(۳): تېر هېر شاعران، ۲۷ مخ.

راغلی شعر دروېښانی صوفیانه خلقی د شعرونو په چوکاټ کې ویل شوی او له بلې خوا په روښانیان د مغلو تاریکیان (۲) کې د شیخ فرید په نامه یو سیمې د میا روښان له مریدانو څخه کډل شوی نو ځکه اېټکل کېږي چې دا شاعر به هم روښانی او دروېښانیت د روښانه لارې لاروی وي.

(۳) اخوند مصري

۱/۴۲ - داخوند مصري شعرونه:

د عبد الغنی کاسي په جوړنگ کې داخوند مصري یو شعر خوندی دی چې دروېښانی خاصې صوفیانه ^{خاتیش} شعر و نو په چوکاټ کې ویل شوی او ما په ادبی ستور کې چې خوندی کې دی، د د ه داروېښانی ډوله شعر هم ښیي چې اخوند مصري به هم روښانی شاعر و.

(۴) آدین

۱/۴۳ - د آدین شعرونه:

د کاسي په جوړنگ کې د آدین په نامه هم د خاصې صوفیانه -

۴۱: دروېښانیان د مغلو تاریکیان ۱۵۲ مخ ۲۱۰؛ ادبی ستوری، ۱۲-۱۳ مخونه.

حلقې يو شعر شته چې ما په ادبي ستوري کې خوندي کېږي دى“
فکر کېږي چې داستاخر به هم دروېښان دلارې تلوېکې و .

(۵) آزاد

۱/۴۴ - د آزاد شعرونه:

د آن ادبي شعر چې د صوفیانه حلقې د شعرونو په خاص
چوکاټ کې ویدل شوی د کاسي په جونګ کې خوندي دی او ماترې
راخیستی ، د شعر بڼه او فکر د ولېږي دواړه د دې اېتکل لار
هواروي چې آزاد دې روښاني شاعروي .

(۶) سعید

۱/۴۵ - د سعید شعرونه:

دولت روښاني شاعر په یو بیت کې دارزانی ، میرزا ، او
مخلص روښاني شاعرانو له نوم نه وروسته د احمد او سعید
نمونه هم راوړی :

۱ : وگورئ : ادبي ستوري ، ۱۵ مخ .

۲ : همدا اش ، ۱۷ مخ .

او ارڼائی، میرزا، مخلص، احمد، سعید دی «۱»
 او د اښيي چې احمد او سعید هم روښانی شاعران وو، خو
 وینایې چېرې نه وه، د کاسي په جوړگ کې د سعید په نامه
 یو قصو فی شعر خوندي دی چې ما په ادبی ستوري کې د سعید-
 خلیل په شعرو کې راوړې دی (۳)، خو دده د شعر جوله او د
 دولت شاعر د اپورتنی بیت د دې اټکل ځای پیدا کړي
 چې دا شعر دې د همدې سعید وي او نه د پرېکړ و سندرې
 تر پېدا کېدو پورې په دې باب پرېکړې حکم
 نه کوم.

(۷) احمد

۱/۴۶ - د احمد شعر ونه:

د دولت په پورتنی بیت کې د احمد نوم هم شته، چې -
 ښایي دا به هم روښانی شاعر وي، د وینا پته یې چېرته
 نه وه، خود کاسي په جوړگ کې د احمد په نامه یو شعر
 خوندي دی او له بهی نه یې ښکاري چې دا شعر به دروښانی -

(۱) : وگورئ : د دولت لوانی دېوان.

(۲) : وگورئ : ادبی ستوري ، ۲۲ - ۲۳ مخونه.

فکري مکتب او د همدې احمد شاعر وي ، د دې شعر لومړي
بيت داسې دی :

جنت يې روغ کړه په زړه پور
چی پکې ناستې د جنت جوته
په هر حال د دې کسانو په باب پر پکړی حکم نه کوم ،
د دوی وينا وې روښانی ډوله او دوی روښان ډوله
وينا وال بولم او باوري يم چې د پښتو ادب د مينانو
راټلو نکی ادبی هڅې او خپرنې به د موضوع ښه روښانه
کړي .

د دې رسالې اخځليک

- ۱ - خير البيان د باينيدو وېبپاڼه، عکس چاپ، کابل، د کابل پوښتونکو د ادبياتو پېر هېڅنې، ۱۳۵۳ ش.
- ۲ - خير البيان، د باين پېدا نصاري، د پښتو اکېډمۍ خپرونه، د حافظ عبد القدوس قاسمي په سرليک، ۱۹۹۴ ع.
- ۳ - دولت دېوان، د استاد رشاد په سرليک، د پښتو ټولنې خپرونه، ۱۳۵۳ ش.
- ۴ - د واصل وېبپاڼې خوشعرونه، د پوهاند عبد الشکور رشاد په سرليک، د پښتو ټولنې خپرونه، ۱۳۵۳ ش.
- ۵ - د وېبپاڼې يو په نوم قلمي مجلې، د مرحوم دوست محمد بېرغ د کتابخانې، اوس د پښتو ټولنې د کتابتون.
- ۶ - په ۱۱۴۲ کال کې د عبد الغني کاسي لاس کښلی مخزن، د ليکونکي د کتابخانې.
- ۷ - په ۱۱۴۲ کال کې د عبد الغني لاس کښلی (بيانات افغاني)، د «د واک» د ليکونکي د کتابخانې.
- ۸ - مخزن، د پښتو اکېډمۍ خپرونې، د کاکاخېل په سرليک، ۱۹۹۹ ع.

- ۹ - دارذاني د قلعي دېوان يونقل، د پښوا د کتابخانې، ۱۸۳۱ هـ.
- ۱۰ - دارذاني د نثر نقل، د استاد حبيبي د کتابتون.
- ۱۱ - دېوان ميرزاهد افغاني په ۱۳۳۳ هـ کال کې د کند هاري تاجرانو له خوا، د لاهور چاپ.
- ۱۲ - د ميرن اخان د دېوان يوه نيمگړې قلمي نسخه، د ليکونکي کتابتون.
- ۱۳ - د ميرزاخان انصاري دېوان، د هېش خليل چاپ، ۱۹۵۹ ع.
- ۱۴ - دېوان کريمداد، د پښتواکېدې مې خپرونې، د خيال بخاري په سر، ۱۳۴۲ هـ.
- ۱۵ - تذکرۃ الابراار والاشرار، داخوند دروېزه، د نشر او اشاعت خپرونه، ۱۹۹۰ ع.
- ۱۶ - دېوان خواججه محمد بنگلېس، د پښتواکېدې مې چاپ.
- ۱۷ - د ملا بنيامين خان قلمي جوړنگ، د ليکونکي کتابتون.
- ۱۸ - صراط التوحيد، د اداره اشاعت سرحد خپرونې، ۱۹۵۲ ع.
- ۱۹ - د پښتويوه بې نومه قلمي مجموعه، د اطلاعات او کلتور وزارت د خطي کتابتون.
- ۲۰ - د روسي دورن انتخابات، د ميرزا د شعري برخه، ۱۸۳۷ ع.
- ۲۱ - د پښتوا د بياتو تاريخ، د وهملوک، د استاد حبيبي، ۱۳۳۲ هـ کال.
- ۲۲ - د روښانيانو ملي نهضت، د اسلانونف، د خپرونې محمد اکبر معتقد ژباړه، د پښتو ټولنې خپرونې، ۱۳۵۳ هـ ش.
- ۲۳ - د پښتو ژبې زده کړې لارې، پښتواکېدې مې.
- ۲۴ - د پښتوا د بياتو تاريخ، د بناغلي رښتين، د ادبياتو پوهنې گوتستني چاپ.
- ۲۵ - تاريخ مختصر افغانستان، استاد حبيبي، د وهملوک، ۱۳۳۹ هـ ش.
- ۲۶ - روښانيان د مغلو تاريخيان، عبد الاکبر خان اکبر، پېښور.

- ۲۷ - روحانی رابطه اور روحانی ترون، قاضی عبدالحلیم اش، پېښور، ۱۹۶۵.
- ۲۸ - پښتانه د تاریخ په رڼا کې، سید بهادر شاه، ظفر کا کاخیل، پېښور.
- ۲۹ - افغانستان در مسیر تاریخ، میر غلامی محمد غبار، ۱۳۴۶، کابل چاپ.
- ۳۰ - د پښتو ادب تاریخ، ښاغلی رښتین، کابل، ۱۳۲۵ ش.
- ۳۱ - ورکه خزانه، هېش خليل، دوهم ټوک، ۱۹۶۰ع، پېښور.
- ۳۲ - ورکه خزانه، هېش خليل، لومړی ټوک، ۱۹۶۰، پېښور.
- ۳۳ - تېر هېر شاعران، قاضی عبدالحلیم اش، ۱۹۶۳ع، پېښور.
- ۳۴ - د خیر ادب، مراد شینواری، پېښور، ۱۹۵۷ع.
- ۳۵ - پښتانه شعراء، لومړی ټوک، استاد حبیبی، ۱۳۲۰ ش، کابل.
- ۳۶ - ادبی ستوري، حبیب الله رفیع، پښتو ټولنه، ۱۳۵۲ ش، کابل.
- ۳۷ - د پښتو پخوانۍ تذکرې، حبیب الله رفیع، تاریخ ټولنه، ۱۳۵۰ ش، کابل.
- ۳۸ - کابل مجله، د ۱۳۴۲ ش کال، لومړی کڼه، د ښاغلی رښتین مقاله.
- ۳۹ - پښتو مجله، د پېښور پښتو اکیډمۍ، لومړی کال، څلورمه کڼه.
د حافظ عبد القدوس قاسمی مقاله.
- ۴۰ - پښتو مجله، د پېښور پښتو اکیډمۍ، ۲ کال، څلورمه کڼه، د
ډاکټر محمد شفیع لاهوری د مقالې: (بایزید انصاری) پښتو ژباړه،
(د مولانا عبد القدوس په وسیله).
- ۴۱ - آریانا مجله، ۲۸ کال، ۶ کڼه، دار و انباد دوست محمد بریڅ -
د روښان د مکتب دیوه ناپېښ ندلی کتاب، ترسره لیک لاندې مقاله.
- ۴۲ - کتاب مجله، لومړی کال، لومړی کڼه، د لیکونکي «د پښتو یوه -
بی نوم» قلمی مجموعې مقاله.

- ۴۳ - هېواد ، ۳۲۶ کال ، نمری ، د بناغلي رښتین د قامي نسخې
د پېژندگلوي مقاله .
- ۴۴ - د بریتانیا د کتابتونو د پښتو خطي نسخو کلاک ، لندن ، ۱۹۶۵ع .
- ۴۵ - داروایاناد استاد پوهاند عبدالحي حبيبي یادداشتونه .
- ۴۶ - د پیاوړې فولکلوريست او په پښتومین لیکوال بناغلي ولي محمد -
سیال کاکړ یادداشتونه .
- ۴۷ - د بناغلي زلمي هېواد مل یادداشتونه .
- ۴۸ - دهند د کتابخانې پښتو خطي نسخې ، زلمي هېواد مل ، ۱۳۶۳ ش .
- ۴۹ - ادبی ستوري ، دوهمه قو ، ۱۳۵۹ ش ، کابل .
- ۵۰ - خير البيان ، د حبيب الله رفيع په سرينه ، د قاسم بنو چاپ ،
۱۹۸۵ع ، پېښور .

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library